

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียน
แบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
ดรรชนี เตชะราช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มกราคม 2542
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

373. 1225

๓42671

๖.3

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียน
แบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
ดรรชนี แสนราช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มกราคม 2542

117711

21 เม.ย. 2542

ดาราวัตติ์ แดนราช. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ : กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุมปรินญาณิพนธ์ : รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, รศ. อัจฉรา สุขารมณ.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีการตามคู่มือครู

แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design) ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE COMPARISON OF MATHYOM SUKSA III STUDENTS' READING COMPREHENSION
AND INTEREST IN ENGLISH LEARNING THRUOUGH COOPERATIVE
STORY MAPPING AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
DARAWADEE DAENRAJ

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
January 1999

Darawadee Daenraj. (1999). *The Comparison of Mathayom Suksa III Students' Reading Comprehension and Interest in English Learning through Cooperative Story Mapping and the Teacher's Manual*. Master thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc.Prof.Dr.Soawalak Rattanavich, Assoc.Prof.Atchara Sukharom.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III students' reading comprehension and interest in English learning through Cooperative Story Mapping and the teacher's manual

The samples of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa III students in the first semester of the 1998 academic year of Chan Hun Bampen School, Huay Khwang, Bangkok. They were selected by using Simple Random Sampling and divided into the experimental and control groups, with 36 students each. The experimental group was taught by Cooperative Story Mapping and the control group was taught by the teacher's manual.

The Randomized control-group pretest-posttest design was used in this experiment. Each group was taught with the same content for sixteen 50-minute periods.

The instruments used in this study were English Comprehension Test and Questionnaires on Interest in English Learning. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The results of this study revealed that :

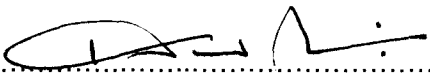
1. The English reading comprehension between the experimental and the control groups was significantly different at the .01 level.
2. The Interest in learning English between the experimental and the control groups was significantly different at the .01 level
3. The English reading comprehension of the experimental group between the pretest and the posttest was significantly different at the .01 level.
4. The English reading comprehension of the control group between the pretest and the posttest was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

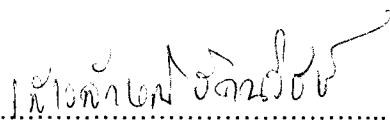
การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียน
แบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

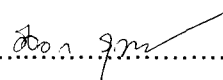
ของ
นางดาราวดี แदनราช

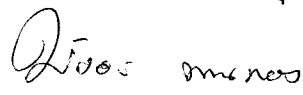
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

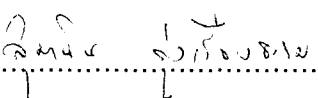

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 30 เดือน มกราคม พ.ศ. 2542

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และ รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ ที่กรุณารับเป็นคณะกรรมการในจัดทำปริญญานิพนธ์ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรศุภกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง, อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี, อาจารย์ทัศนีย์ บุศราทิจ, อาจารย์ราตรี ไรแสง, อาจารย์ประพิมพรรณ วรพัฒน์ และ อาจารย์อรณิส เบ็ญจศิริรักษ์ ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2541 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือในการทดลอง

ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พี่-น้อง เอกการมัธยมศึกษาทุกคน

ดาราบดี แदनราช

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน.....	8
	ความหมายของการอ่าน.....	8
	ความเข้าใจในการอ่าน.....	9
	การสอนอ่าน.....	10
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ.....	17
	ความเป็นมา.....	17
	ทฤษฎีการอ่านกับการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ.....	18
	กลวิธีในการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ.....	19
	การสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	30
	ความหมายของความสนใจ.....	30
	สาเหตุของความสนใจ.....	31
	การสร้าง ความสนใจในการเรียน.....	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
	แผนการสอน.....	35
	แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	37
	แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำข้อมูล	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	48
อภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก.....	63
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	64
แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	71
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	73
ตัวอย่างแผนการสอน.....	86
ภาคผนวก ข	94
คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	95
คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	97
การวิเคราะห์ข้อมูล	99
ประวัติย่อผู้วิจัย	102

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวอย่างการให้คะแนน.....	27
2	แบบแผนการทดลอง.....	39
3	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู.....	43
4	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู.....	44
5	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง.....	44
6	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	45
7	คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	95
8	คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	97

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงภาพประกอบการอ่าน.....	13

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต และมีส่วนช่วยให้คนประสบความสำเร็จ คนที่มีความสามารถในการอ่านมักมีโอกาสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกของการอ่าน การอ่านจะแทรกอยู่ในกิจกรรม ทุกประเภท ทุกเวลาและทุกสถานที่ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตคนมากขึ้น (กานต์มณี ตักดีเจริญ. 2530 : 329) โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลในปัจจุบันที่คนส่วนใหญ่ทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารในทุกสาขาทั้งในทางการเมืองสังคม เศรษฐกิจและในวงการการศึกษาที่สำคัญอย่างยิ่ง คือภาษาอังกฤษเป็นภาษาของยุคสารสนเทศอย่างแท้จริง เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้มากที่สุดในการบันทึกข่าวสารข้อมูลในคอมพิวเตอร์ (ไนซ์บิตต์ และ อเบอร์ติน. 2538 : 161-166) นอกจากนี้ ในด้านการศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราที่เป็นวิทยากรชั้นสูงล้วนเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น เปรียบเสมือนเครื่องมือเพิ่มเติมในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 57)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาของประเทศจึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังเช่นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 2,24) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนโดยอาศัยกระบวนการทางการศึกษา ใ้ระบุให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่คนในชาติต้องมีความรู้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกันกับการมีความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ. 2539 : 1) ที่ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารมีความเข้าใจในสารสนเทศต่าง ๆ รวมทั้งมีความรู้ความสามารถในการเลือกสรรสารสนเทศ ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ความคิดของตน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคนและจะส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศโดยรวมในที่สุด

เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการอ่าน จึงพบว่าในปัจจุบันนักการศึกษา นักจิตวิทยาและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการอ่าน ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเพื่อหาวิธีการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าอภิปัญญา (Metacognition) เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้การอ่าน และการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน (Biehler & Snowman. 1987 ; Blair, Turner & Schaidt. 1992) ฟลัดและแลปปี้ (Flood & Lapp. 1991) กล่าวว่าผู้อ่านที่เก่งแตกต่างจากผู้อ่านที่ไม่เก่งหลายประการ สิ่งหนึ่งที่สำคัญคืออภิปัญญา ผู้อ่านที่เก่งจะมีวิธีการอ่านเรื่องใหม่โดยมีการวางแผนการอ่าน โดยจะใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Schema) เป็นแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อนำทางตลอดการอ่าน

และมีการตรวจสอบความเข้าใจในขณะที่อ่านเรื่อง นอกจากนี้การใช้อภิปัญญาในการอ่านยังรวมถึงความสามารถในการหาเหตุผลมาอธิบายวิธีคิดของตนได้ ซึ่งเปียเจต์ (พรณี ชูทัย เจนจิต. 2538 : 368-369 ; อ้างอิงจาก Piaget. n.d.) กล่าวว่าอภิปญญาเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ประการ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความคิดของตน ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านและกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน กล่าวคือผู้อ่านต้องรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านระดับใดมีความรู้ในเรื่องที่อ่านหรือไม่รู้ว่าเรื่องที่อ่านมีความยากง่ายเพียงใด และประการสุดท้ายต้องรู้ว่าควรจะใช้วิธีการหรือกลวิธีใดในการอ่าน ซึ่งวิธีการหรือกลวิธีในการอ่านนี้จะพัฒนาขึ้นตามประสบการณ์ของผู้อ่าน

การจะช่วยเหลือนักเรียนให้มีพัฒนาการทางการอ่านและเกิดอภิปญญา บทบาทของครูจึงเปลี่ยนไปจากที่เคยเป็นผู้สอนให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านไปเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีการและกลวิธีในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถหาวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับตนเองได้ เพราะในการใช้วิธีการอ่าน นักเรียนเองเท่านั้นจึงจะรู้ว่าการอ่านแบบใดที่เหมาะสมกับตน (Smith. 1985 : 5) การสอนวิธีการหรือกลวิธีในการอ่านให้นักเรียน จะเป็นแนวทางให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองได้ในอนาคต (Chamot & O' Mally. 1987) ซึ่งคาร์โบ (Carbo. 1997 : 38) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับกลวิธีในการอ่าน โดยมีความเชื่อว่านักเรียนจะสามารถเรียนรู้ดีขึ้นและง่ายขึ้นหากวิธีการเรียนนั้นเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

ปัจจุบันมีวิธีการสอนอ่านหลายวิธีที่มีการศึกษาหรือพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยนักเรียนให้เกิดอภิปญญา รู้จักคิดพิจารณาและหาแนวทางในการทำ ความเข้าใจกับบทอ่าน เช่นการใช้วิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท (Context) หรือการใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้น รวมทั้งการรู้จักแก้ปัญหาจากการอ่าน เช่นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE), การสอนแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ (Whole Language Approach), การสอนแบบ KWL, การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure) และการสอนอื่นอีกหลายวิธี ซึ่งการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการทำ ความเข้าใจกับบทอ่านและพัฒนาความสามารถทางการอ่านของตน เนื่องจากการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือได้ใช้กลวิธีที่ดีในการเรียนหลายวิธี เช่นใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งการที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกันในกลุ่มจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านที่หลากหลายและแตกต่างจากวิธีการที่ตนมีอยู่ ทั้งจากวิธีการที่ครูเป็นผู้แนะนำและจากการแนะนำหรือการสังเกตการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม นอกจากนักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกันในการอ่านแล้วยังจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นจากประสบการณ์เดิมที่แต่ละคนมีอยู่ (Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 20-27)

การเรียนแบบร่วมมือคือวิธีการเรียนที่ให้จัดนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้ทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อย โดยมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มร่วมกันและมิจานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นส่วนมาก (Slavin. 1991) นักเรียนจะได้ช่วยเหลือกันและร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย การทำกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (2536 : 31) ที่ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลนักเรียนไม่ควรมีความรู้สึกที่จะต้องเอาชนะกัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป็นเรื่องของการผูกมิตร

ในสังคมเพื่อความเข้าใจที่ดีต่อกัน การเรียนภาษาจึงควรเป็นการเรียนที่ทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือกันและร่วมมือกันในการทำงาน

การทำกิจกรรมกลุ่มช่วยให้นักเรียนเข้ากับผู้อื่นได้ดี ก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและในการอ่านเรื่องร่วมกันยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินกับการอ่านและการเป็นนักสืบ เพื่อค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ไม่มีผู้ใดรู้คำตอบ (เนาวรัตน์ นุ่นอรุ. 2534 : 47) การเรียนแบบร่วมมือจะช่วยให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น มีความมั่นใจในการคิดและกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (ศรีรัตน์ กำเนิดบุญ. 2531 ; สิริดา ชูดวงแก้ว. 2536 ; นิศากร พ่วงมหา. 2536 ; รัชนี หลักเหล็ก. 2538)

การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือได้นำแผนภูมิเรื่อง (Story Map) มาใช้ในขั้นตอนการอ่านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น ทั้งนี้เพราะแผนภูมิเรื่องเป็นการสร้างภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรม ทำให้นักเรียนเห็นภาพโดยรวมของบทอ่าน สมุทรา เข็นชาวณิช (2531 : 13) กล่าวว่าถ้าให้นักเรียนเห็นภาพได้เร็วเพียงใดก็จะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้นเท่านั้น และในการอ่านหากครูให้นักเรียนวาดภาพ หรือใช้แผนภูมิที่มีความสัมพันธ์กับความหมายมาประกอบการอ่านจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น (Scruggs & Mastropieri. 1985 : 28) ซึ่งสอดคล้องกับเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และคณะ (1992 : 48) ที่ว่าการใช้แผนภูมิในการอ่านจะช่วยให้นักเรียนสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น สนุกและไม่เบื่อ

การใช้แผนภูมิเรื่องนอกจากช่วยนักเรียนให้เห็นภาพรวมของบทอ่านแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เรื่องอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ที่ปรากฏในแผนภูมิเรื่องเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ การเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น (Mikulecky & Jeffries. 1986 : 23) การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือจะจับบทอ่านเป็นเรื่องในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative) ในการสอน ซึ่งเรื่องในแนวนี้มีโครงสร้างของเนื้อความที่มีรูปแบบเหมือนกันทุกเรื่อง อันประกอบด้วย บุคคลในเรื่อง (Character), ฉาก (Setting), ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้ง (Problem or Conflict), ผลหรือการแก้ปมปัญหา (Story outcome or Resolution) และเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง (Main events) จึงง่ายต่อการวิเคราะห์โครงสร้าง ซึ่งเหมาะสมกับการฝึกอ่านในระยะแรกของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศดังเช่นในประเทศไทย

นอกจากความเข้าใจในการอ่านแล้วความสนใจในการเรียนยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความสนใจเป็นกุญแจสำคัญในการเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนสนใจที่จะเรียนแล้วก็จะทำงานด้วยพากเพียรและเรียนด้วยความตั้งใจจริง (บงกช สัปพันท์. 2529 : 86) การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่รวมกลวิธีที่ดีหลายประการดังกล่าวจึงน่าจะเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 311 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้

1. กลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ
2. กลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่วิธีการสอน มี 2 วิธีดังนี้
 - 1.1 การสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ
 - 1.2 การสอนตามคู่มือครู
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ศัพท์ที่ 1 การสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

หมายถึง วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดย แพทริเซีย จี. แมธส์, ดักลาส ฟุชส์ และ ลีน เอส. ฟุชส์ (Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 20-27) มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้นใช้สอนนักเรียนในกลุ่มทดลองโดยในชั้นแรกแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กลุ่มละ 4 คน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลักในปีการศึกษาที่ผ่านมา กิจกรรมการเรียนส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือกันในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมาให้สำเร็จ ซึ่งได้แก่ การอ่านบทอ่าน การทำความเข้าใจกับบทอ่าน การวิเคราะห์บทอ่าน การเติมคำตอบของกลุ่มในแผนภูมิเรื่องและการรายงานผลการวิเคราะห์บทอ่านของกลุ่มเมื่อเรียนจบแต่ละเรื่องแล้ว ซึ่งมีขั้นตอนในการเรียน ดังนี้

1. ขั้นการอ่านเรื่อง โดยครูให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันภายในกลุ่ม โดยใช้วิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อนสอนเพื่อนหรือโดยครูเป็นผู้แนะนำหากบทอ่านนั้นยาก มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านโดยใช้แผนภูมิเรื่องเป็นแนวทางในการอ่าน
2. ขั้นการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน หลังจากอ่านเรื่องร่วมกันแล้ว ให้นักเรียนอ่านเรื่องอย่างคร่าวๆ (Skimming) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองโดยการอ่านในใจตามลำพัง จากนั้นให้หาคำตอบมาเติมลงในแต่ละส่วนของแผนภูมิเรื่อง และหาต้องข้อความจากเรื่องมาสนับสนุนคำตอบด้วย
3. ขั้นการวิเคราะห์เรื่อง เมื่อได้คำตอบของตนแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนคำตอบของตนกับเพื่อนในกลุ่ม โดยการอภิปรายในกลุ่มแล้วเติมคำตอบของกลุ่มในแผนภูมิเรื่อง
4. ขั้นการอภิปราย ครูทำหน้าที่นำการอภิปรายโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานคำตอบของกลุ่มตนแล้วอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียนเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องของบทอ่าน
5. ขั้นการถ่ายโอนความรู้และการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำ ให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาและการทำแบบฝึกหัด
6. ขั้นการวัดและประเมินผล ครูสังเกตจากการทำงานกลุ่ม ตรวจสอบแบบฝึกหัดแล้วแจ้งผลการปฏิบัติงาน โดยครูประเมินผลการเรียนและการทำงานกลุ่ม ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม

ศัพท์ที่ 2 การสอนตามคู่มือครู

หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยใช้สอนกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีขั้นตอนในการเรียนดังนี้

1. สร้างความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ
2. แจงจุดประสงค์ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อเรียนจบในแต่ละขั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถามหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์
4. นำเสนอบทเรียนใหม่โดยการสอนคำศัพท์ใหม่และโครงสร้างไวยากรณ์ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังและนักเรียนอ่านตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของบทอ่าน โดยการใช้อุปกรณ์เช่น รูปภาพหรือบัตรคำ
5. ให้แนวทางการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยช่วยเหลือและแก้ไขข้อผิดพลาด จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งครูกำหนดขึ้น
6. ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด
7. แจงผลการปฏิบัติงาน โดยครูตรวจสอบและแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ
8. ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่โดยครูสังเกตจากการทำกิจกรรม และการทำแบบฝึกหัด
9. ส่งเสริมความแม่นยำและถาวรความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

ศัพท์ที่ 3 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค ความสามารถในการจับใจความสำคัญ สามารถบอกรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ คาดเดาเหตุการณ์ที่ไม่ได้บ่งบอกอย่างชัดเจนในเรื่องได้ สามารถตีความและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อผู้วิจัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

ศัพท์ที่ 4 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความมานะพยายามในการเรียน ตลอดจนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

1.3 การสอนการอ่าน

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

(Cooperative Story Mapping)

2.1 ความเป็นมา

2.2 ทฤษฎีการอ่านการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.3 กลวิธีในการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.4 การเรียนการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.5 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของความสนใจ

3.2 สาเหตุของความสนใจ

3.3 การสร้างความสนใจในการเรียน

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายคนที่เห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตจึงทำการศึกษารวบรวมและได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ดังนี้

เดอซองต์ (Dechant. 1982 : 4-5) กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านเคลื่อนสายตาตามบรรทัดจากตัวอักษรซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจแล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลเป็นความคิด การพิจารณาและการสรุปความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสาวลักษณ์ รัตวิรัช (2531 : 84) ที่ว่าการอ่านคือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านทางกระบวนการคิด และเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านของความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมายหรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านก็ต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงตนเช่นกัน

พูลทรัพย์ นาคณา (2539 : 18) ได้สรุปความเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนของการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ส่วนผู้อ่านมีหน้าที่ถอดรหัสหรือตีความจาก สัญลักษณ์เหล่านั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดไว้ ตลอดจนเกิดอารมณ์ และความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ดูบิน (Dubin. 1982 : 15) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสื่อสารความคิดกับผู้เขียน โดยมีปฏิสัมพันธ์ในสาระสำคัญ ระหว่างภาษาและความคิดในการอ่าน กล่าวคือผู้เขียนถ่ายทอดความคิดมาเป็นภาษาและผู้อ่านแปลออกมาเป็นความคิด

จากความหมายของการอ่านข้างต้น จะพบว่านักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ได้ให้ คำจำกัดความของการอ่านไว้ใกล้เคียงกัน กล่าวคือการอ่านเป็นเรื่องของกระบวนการทางสมองที่ ผู้อ่านต้องคิดเพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่านที่ผู้เขียนใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อ และสิ่งสำคัญที่ทำให้การอ่าน บรรลุจุดประสงค์ในการอ่านคือผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ออกมาให้อ่านรับรู้นั่นเอง

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทน ความคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมที่ตนมีอยู่มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ ผู้เขียนนำเสนอในบทอ่าน (Miller. 1990 : 2-7) ความเข้าใจในการอ่านคือเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในการอ่าน ถ้าผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้จะถือว่าเป็นการอ่านไม่ได้ (เยาวรีย์ ประเสริฐภักดี. 2534 : 1)

เมื่อความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญดังกล่าว จึงมีผู้ทำการศึกษาเพื่อหาเหตุปัจจัยที่ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีแนวคิดแตกต่างกันไปและแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจได้แก่แนวคิดของ แชนแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24-25 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านมี 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะ เข้าใจได้เร็วและดีกว่า ในการอ่านครูจึงควรหาวิธีการให้นักเรียนสามารถนำเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Metacognition) คือความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจกระบวนการคิด ของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆซึ่งมีหลากหลายวิธี เช่นการเดาความจากบริบท ความเข้าใจ ตนเองในกระบวนการอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของแต่ละคน และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ ความสามารถในการอ่าน ครูจึงต้องหากลวิธีให้นักเรียนใช้อภิปัญญาของตนในการอ่านจึงจะช่วยให้ การอ่านประสบความสำเร็จ

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) โครงสร้างของเนื้อความเป็นสิ่งที่ จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภั ฏลักษณะเฉพาะตัว หากเราสามารถวิเคราะห์และเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความจะทำให้เราอ่านเ รื่อง่ายขึ้น โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดประสงค์ชัดเจนว่าเราต้องการหาข้อมูลละไ การอ่าน

ความเข้าใจเป็นจุดมุ่งหมายหลักในการอ่าน ดังนั้นครูจึงควรให้ความสำคัญกับการสอน ทักษะการอ่าน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาการอ่านของตน อันจะส่งผลให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการอ่าน นั้นคือนักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.3 การสอนอ่าน

ในการอ่านนอกจากความเข้าใจในบทอ่านจะเป็นสิ่งสำคัญแล้ว ผู้อ่านควรเป็นนักอ่านที่ดีด้วย ซึ่งนักอ่านที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญหลายประการ เช่น มีความสนใจในการอ่าน รู้วิธีการอ่าน มีประสบการณ์ ติดตามความเคลื่อนไหวของวิทยาการต่างๆ และมีวิจารณญาณในการอ่าน (กานต์มณี ศักดิ์เจริญ, 2530 : 333) แต่ในปัจจุบันมีสิ่งพิมพ์ต่างๆมากมาย การอ่านเร็วจะช่วยให้ผู้อ่านไม่ต้อง ใช้เวลาในการอ่านมากนัก กล่าวคือนอกจากผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจแล้ว ควรต้องม ีความสามารถในการอ่านเร็วเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากการอ่าน ดังนั้นในการสอนอ่านครูจึงควรให้ ความสำคัญทั้งความเข้าใจในการอ่านและทักษะการอ่านเร็ว

วิธีการอ่านที่จะให้ได้ผลดีที่สุดคือ ผู้อ่านต้องเข้าใจเรื่องที่อ่านและมีความสามารถในการอ่านเร็ว ฅนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2537 : 54) กล่าวว่าผู้อ่านทั้งหลายปรารถนาจะมีความสามารถ ดังนี้

1. อ่านได้เร็ว
2. เข้าใจทุกเรื่องที่อ่าน
3. ใช้เวลาอ่านน้อยแต่ได้ประโยชน์จากการอ่านมาก
4. มีเวลามากพอที่จะอ่านได้ตามต้องการ
5. อ่านแล้วจำได้มากที่สุด
6. นำความรู้ความคิดและสาระไปใช้ได้ดีและมากที่สุด

ความสามารถทั้งหมดดังกล่าวผู้อ่านแต่ละคนจะมีไม่ครบถ้วน แต่อาจเรียนรู้ได้หากได้รับ การฝึกที่ถูกต้องนั่นคือฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เมื่อผู้อ่านจับใจความสำคัญเป็นแล้วต่อไปก็ จะสามารถอ่านได้เร็วขึ้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาอ่านสิ่งที่ไม่สำคัญหรือส่วนที่ไม่ต้องการในการอ่าน อีกต่อไป

วิธีการช่วยให้การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้น ครูควรแนะนำให้นักเรียนใช้ทักษะเหล่านี้ในการอ่าน

1.3.1 วิธีพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ควรใช้วิธีการดังนี้ (Mikulecky & Jeffries. 1986: 1-2)

1. อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะอ่านได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ เรื่องสั้น บทอ่านทุกประเภทที่ผู้อ่านชอบ เพราะยิ่งอ่านมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้การอ่านดีขึ้นเท่านั้น และควรจัดเวลาสำหรับการอ่านทุกวัน

2. อ่านโดยใช้ทักษะการอ่าน ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับบทอ่านก่อนการอ่าน จากนั้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเมื่อทำการอ่านนักเรียนจะพบว่าตนอ่านได้เร็วขึ้นและเข้าใจเรื่องมากขึ้น

2.2 ถามคำถามในขณะที่ทำการอ่าน ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะทำให้นักเรียนไม่ละความสนใจไปจากเรื่องที่อ่าน และยังจะช่วยให้จำสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น

2.3 เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ ถ้านักเรียนต้องหาความหมายของศัพท์ใหม่ ทุกคำจะทำให้ใช้เวลานานในการอ่านและในการหยุดอ่านเพื่อหาคำศัพท์อาจทำให้ลืมเรื่องที่อ่านได้ ครูควรแนะนำให้ นักเรียนเดาความหมายจากประโยคหรือจากข้อความในย่อหน้านั้นๆ

2.4 หาหัวเรื่องหรือใจความหลัก เพราะหัวเรื่องและใจความหลักจะบอกให้รู้ว่ามีอะไรสำคัญในแต่ละบทอ่าน ซึ่งในการหาหัวเรื่องและใจความหลักให้ตอบคำถาม 2 ข้อ ที่ว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไรและผู้เขียนต้องการบอกอะไร

2.5 มีความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ เพราะโครงสร้างทางภาษาเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้นและช่วยในการจำ

3. อ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านเร็วช่วยให้กระบวนการทางสมองทำงานได้ดีขึ้น เพราะในขณะที่อ่านซ้ำสมองจะไม่สามารถรับข้อมูลได้ดี การอ่านเร็วจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านดีกว่า

ลองอ่านข้อความต่อไปนี้

Many	students	are	surprised	when
the	teacher	tells	them	to read faster.
But	soon	they	find	out that they
understand	more	that	way.	

จากบทอ่านนี้จะพบว่า การอ่านข้อความนี้อย่างช้าๆ จะทำให้เข้าใจได้ยากกว่าการอ่านอย่างรวดเร็วๆ

4. ฝึกคิดเป็นภาษาอังกฤษ ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นอกจากนักเรียนต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านนักเรียนต้องทำความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยในขณะที่อ่าน ครูต้องแนะนำวิธีการหาความหมายของประโยค และหาวิธีการคิดที่จะตามมาจากการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละประโยค

1.3.2 วิธีอ่านเพื่อความเข้าใจ

มิกูเลคกี และ เจฟฟรี (Mikulecky & Jeffries. 1986 : 21-257) ได้แนะนำทักษะในการอ่านเพื่อช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นหลายประการ ดังนี้

1. การสำรวจและคาดเดาเรื่องก่อนอ่าน (Previewing and Predicting) ได้แก่
 - 1.1 การอ่านหัวเรื่อง
 - 1.2 ดูภาพประกอบ
 - 1.3 อ่าน 2-3 ประโยคแรกของย่อหน้าที่ 1
 - 1.4 อ่านบรรทัดแรกของแต่ละย่อหน้า
 - 1.5 อ่านประโยคสุดท้ายของย่อหน้าสุดท้าย
 - 1.6 อ่านชื่อ วันที่ หรือตัวเลข

ตัวอย่างการสำรวจและคาดเดาเรื่อง (Previewing and predicting)

ตัวอย่างที่ 1 ภาพประกอบการอ่าน
ลองอ่านบทอ่านต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

The first time you try it, ask someone to help you. You may fall if no one holds you up. It is a good idea to start on the sidewalk. The street maybe dangerous. After you start, do not stop. Try to go faster. That will help you to stay up. Remember, even little children can do this. And once you learn how, you will never forget!

What is this passage about?

ผู้อ่านไม่แน่ใจที่จะตอบคำถามนี้ แต่เมื่อพลิกดูภาพประกอบในหน้าต่อไป จะพบว่าเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้นและง่ายขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่ารูปภาพเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้นก่อนทำการอ่านให้ดูรูปภาพก่อนเสมอ

Answer these questions

1. This passage is about
 - a. a Japanese student in Japan
 - b. a Japanese student in New York
 - c. an American student in New York
 - d. a Japanese man studying in New York
2. Tomiko is.....
 - a. lonely
 - b. happy
 - c. unhappy
 - d. not busy
3. She goes to plays in
 - a. New York
 - b. Large theaters
 - c. Small theaters
 - d. All of the above
4. Tomiko has
 - a. few friends
 - b. nothing to do
 - c. few interests
 - d. many interests

ลองอ่านบทอ่านนี้อีกครั้ง

A Busy Student

Tomiko is happy to be a student in New York. She is studying English at Columbia University. She plans to finish her English course in June. Then she will work on her master's degree at New York University.

Tomiko likes many beautiful buildings in New York. In fact, she plans to become an architect. Then she can build a great building, too.

She also likes people in New York City. There are many different kinds of people. They speak many languages. Tomiko has made new friends from other countries.

Best of all, Tomiko loves theater in New York. She goes to plays almost every week. Sometimes the plays are in theaters on Broadway. Sometimes the plays are in small theatres in other parts of the city.

Tomiko is far from her home in Japan. But she is not sad. She goes to classes every day. She visits her friends. She goes to see new places. And she attends many plays. She is very busy and happy in New York.

ตัวอย่างที่ 2 จะพบว่าผู้อ่านสามารถเรียนรู้ได้มากจากบทอ่านที่ 1 แม้จะอ่านเพียงประโยคที่สำคัญเพียง 2-3 ประโยคเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นประโยชน์อย่างชัดเจนของการสำรวจบทอ่านก่อนทำการอ่าน ขึ้นก่อนการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการอ่าน ครูควรแนะนำให้นักเรียนทำการอ่านเรื่องอย่างคร่าวๆ ก่อนทำการอ่านเสมอ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องได้มากขึ้น

2. การอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) ความเร็วในการอ่านเป็นส่วนสำคัญในการอ่าน ในกรณีที่ต้องอ่านเรื่องจำนวนมากแต่มีเวลาไม่มากพอที่จะทำการอ่าน การอ่านแบบนี้นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้หรือเข้าใจทุกอย่าง แต่ต้องการหารายละเอียดบางอย่างจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น เช่นในการหาความคิดเห็นของผู้เขียน

ตัวอย่างการอ่านแบบคร่าวๆ

Dogs are often a problem at home. Many dogs are noisy and dirty. They may even be dangerous for small children.

จากบทอ่านนี้นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำ เพียงอ่านคำว่า problem, noisy, dirty และ dangerous ก็สามารถรู้ความคิดที่ผู้เขียนมีต่อสุนัขว่าผู้เขียนไม่ชอบสุนัข

การฝึกอ่านแบบคร่าวๆ

ในการอ่านแบบคร่าวๆ นักเรียนควรอ่านให้เร็วกว่าการอ่านตามปกติ 2 เท่า และต้องเปลี่ยนวิธีการอ่าน กล่าวคือแทนที่จะอ่านทุกคำให้อ่านข้ามคำหรือประโยคที่ไม่สำคัญ อ่านเพียงคำสำคัญที่บอกให้รู้ใจความสำคัญเท่านั้น นักเรียนควรฝึกปฏิบัติดังนี้

1. อ่าน 2-3 ประโยคแรกด้วยความเร็วปกติ และตั้งคำถามว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
2. อ่านย่อหน้าต่อไปอย่างรวดเร็วเท่าที่จะจับใจความได้
3. อ่านเพียง 2-3 คำในแต่ละย่อหน้า โดยหาคำที่บอกใจความสำคัญ ซึ่งปกติจะอยู่ตอนต้นของย่อหน้า แต่บางครั้งอาจอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า

4. อ่านอย่างรวดเร็วและจำไว้เสมอว่ารายละเอียดของเรื่องไม่ใช่เรื่องสำคัญ

3. การอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อความ ข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะโดยผู้อ่านมีจุดประสงค์แน่นอน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่เร็วที่สุด เช่นในการหารายชื่อจากสมุดโทรศัพท์ การอ่านสารบัญ รายชื่อภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์ แต่ไม่นิยมใช้ในการอ่านนิยายลึกลับ การอ่านตำราที่สำคัญ หรือการอ่านคำถามในแบบทดสอบ

4. การเดาความหมายของคำศัพท์ (Guessing Word Meaning) การอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำ แต่สามารถเดาความหมายได้โดยอาศัยบริบทและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

การสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพนอกจากการอ่านเร็วและการเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ในแต่ละบทอ่านแล้ว บางครั้งผู้เขียนไม่ได้สื่อความหมายออกมาตรงๆ แต่มีความนัยซ่อนอยู่ในข้อเขียน ครูควรแนะนำวิธีการเดาความหมายที่ซ่อนอยู่ในตัวบ่งชี้ (Clue) ที่ปรากฏในบริบท (Context)

การเดาความหมายจากตัวบ่งชี้ในบริบท (Price. 1997 : 5-11)

1. คำจำกัดความ เช่น It's easy, it's **a piece of cake!** The meaning of a piece of cake is it's so easy.

2. คำตรงกันข้าม เช่น Ali Baba was a **pauper**, but when he found the treasures he became extremely rich. The meaning of pauper is a very poor person.

3. ตัวอย่างหรือรายละเอียด เช่น Dorothy needed to find someone who could send her back to Kansas. Only a person with great magical power could do that, so she went to find the **Wizard**. Dorothy needs a person of magic, and so she looks for a wizard. A wizard must be a person with magical power.

4. ความรู้หรือประสบการณ์ เช่น The third pig built a **sturdy** little house of brick that the wolf could not blow down. If the house is made out of brick and if it can't be destroyed and it is called **sturdy**. Sturdy must mean strong.

5. ตัวบ่งชี้ในไวยากรณ์ เช่น The baby bear spoke in a **wee, tiny** voice. If a baby is speaking in that voice, wee, tiny must mean very small. จะพบว่า wee และ tiny เป็นคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่ขยายเสียงของลูกหมี ซึ่งผู้อ่านจะทราบว่าลักษณะเสียงของลูกหมีเป็นอย่างไร

6. เครื่องหมายวรรคตอน เช่น Rapunzal had a thick blond **braid**—her hair was twisted together in three parts—and the witch could use it to climb up into the tower. A braid must mean twisted together in three parts.

7. พจนานุกรมหรือการแปล เป็นวิธีที่นักเรียนมักใช้เสมอในการอ่าน แต่ไม่ใช่วิธีการที่ควรใช้ในการเรียนภาษา เพราะจะทำให้ลืมนึกถึงและน่าเบื่อ

5. ใจความสำคัญ (Topic) ถ้านักเรียนเข้าใจใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าจะทำให้อ่านเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น

6. การหาโครงสร้างของบทอ่าน (Finding the Pattern of Organization) รูปแบบของโครงสร้างของเนื้อความในแต่ละบทอ่านมีแตกต่างกันไป ในการอ่านให้พยายามหารูปแบบของแต่ละบทอ่านซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น ซึ่งบทอ่านภาษาอังกฤษมีโครงสร้างหลายรูปแบบ เช่น Listing, Time order, Cause-effect หรือ Comparison เป็นต้น

7. การใช้คำอ้างอิง (Using Reference Words) บางครั้งผู้เขียนไม่นิยมใช้คำเดิมซ้ำหลายครั้ง แต่จะใช้คำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงแทนหรืออาจใช้คำสรรพนามแทนคำนาม เพราะเป็นคำที่สั้นกว่าแต่มีความสำคัญยิ่งต่อความเข้าใจ ในขณะที่อ่านเรื่องถ้านักเรียนให้ความสนใจกับคำสรรพนามจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

1.3.3 วิธีการอ่านเร็ว

เมื่อความเร็วในการอ่านมีความสำคัญดังกล่าวจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มความเร็วในการอ่านในการฝึกอ่านเร็ว สุพิน เลิศรัตการ และคณะ (2540 : 193-195) ได้แนะนำวิธีการอ่านดังนี้

1. พยายามอ่านเป็นหน่วยความคิดไม่ใช่อ่านทีละคำ
2. ฝึกอ่านในใจ การอ่านออกเสียงจะทำให้การอ่านช้าลง
3. พยายามสร้างภาพจากตัวหนังสือให้เป็นรูปธรรมจะช่วยให้เข้าใจและจำได้
4. ควรอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว 1 รอบก่อน อย่าอ่านข้อความกลับไปกลับมาให้อ่านไปเรื่อยๆ

อาจจะเข้าใจได้ในที่สุด

5. ควรจับสายตาไว้เหนือตัวหนังสือเล็กน้อย แล้วกวาดสายตาอ่านจับข้อความเป็นกลุ่มๆ อ่านจากบนลงล่างไม่ใช่จากซ้ายไปขวา กล่าวคือต้องฝึกช่วงสายตาให้กว้างเท่ากับความยาว 1 ช่วงบรรทัด เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการกวาดตา

6. ควรอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าก่อนเสมอ
7. มีสมาธิในการอ่าน

ในการอ่านนักเรียนต้องคำนึงเสมอว่า การอ่านแต่ละประเภทจะใช้ความเร็วในการอ่านไม่เหมือนกัน การอ่านนิยายจะอ่านในอัตราความเร็วที่แตกต่างจากการอ่านตำราทางวิชาการ กล่าวคือนักอ่านที่ดีคือผู้ที่สามารถใช้วิธีการและความเร็วในการอ่านที่ต่างกันในการอ่านหนังสือแต่ละประเภท และในการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน (วิทยา เชียงกุล. 2539 : 52)

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 ความเป็นมา

การสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านหลายระดับให้มีพัฒนาการทางการอ่านเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีในการอ่านและมีความสนใจในการเรียน โดยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันได้เรียนร่วมกันและได้ช่วยเหลือกัน คณะผู้วิจัยได้ทำการอบรมวิธีการสอนให้กับครูที่สอนในระดับเกรด 2-6 ในรัฐเทนเนสซี ในปี ค.ศ. 1996 จากนั้นครูที่ได้รับการอบรมวิธีการสอนดังกล่าว ได้นำการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในการสอนนักเรียนของตน ภายหลังการทดลองคณะผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยวิธีการนี้ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ท (Likert) ผลการทดลองปรากฏว่า ทั้งครูและนักเรียนมีความพอใจกับวิธีการเรียนการสอนนี้และการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือยังส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่าน มีเจตคติที่ดีและมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 20-27)

2.2. ทฤษฎีการอ่านกับการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีที่สอดคล้องกับทฤษฎีการอ่าน ของแซปแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24-25 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) กล่าวคือ เป็นวิธีการสอนที่นำองค์ประกอบการอ่านทั้ง 3 ประการ มาใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

2.2.1 ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องส่งเสริมให้นักเรียนนำมาใช้ในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ตนอ่านมากขึ้น โดยนักเรียนต้องรู้จักการนำความรู้เดิมมารวมกับความหมายที่ได้จากเรื่องที่อ่านจึงจะเข้าใจความหมายของเรื่องดีขึ้น ซึ่งทฤษฎีความรู้เดิมมีสมมุติฐานว่านักเรียนที่เข้าใจเรื่องยากนั้นมักไม่หาคำความรู้เดิมมาใช้ หรือไม่ก็ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับเรื่องใหม่ที่ย่าน ครูจึงมีหน้าที่แสดงให้นักเรียนเข้าใจวิธีการใช้ความรู้เดิมเพื่อนำการอ่านของตนครูต้องแนะนำให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับสิ่งที่ได้เรียน (What is known and what is read) ในการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ จะแบ่งกลุ่มนักเรียนให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้เรียนร่วมกันและทำกิจกรรมทางการเรียนร่วมกัน เช่นในการอ่านเรื่อง การวิเคราะห์และการอภิปรายเรื่องร่วมกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ทั้งสิ่งสำคัญที่สุดคือต้องให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ที่แต่ละคนมี ทั้งภายในกลุ่มของตนและกับเพื่อนทั้งห้องเรียน

2.2.2 อภิปัญญา (Metacognition) การเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ที่มีกิจกรรมการเรียนทั้งแบบเดี่ยว แบบเรียนเป็นกลุ่มย่อย และแบบเรียนรวมทั้งห้องเรียน นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการดีกับนักเรียนที่จะได้ใช้ความคิดและตรวจสอบตนเองว่า การเรียนแบบใดที่เหมาะสมกับตน ในขั้นตอนการอ่านครูสามารถใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็นวิธีการอ่านหลายรูปแบบ ทั้งการอ่านในกลุ่มเพื่อนที่นักเรียนจะได้เห็นวิธีการอ่านและกลวิธีต่างๆที่เพื่อนในกลุ่มใช้ในการอ่าน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมมาใช้กับตนเองได้ ในขั้นตอนการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านโดยการอ่านเรื่องในใจอย่างคร่าวๆด้วยตนเอง นักเรียนจะได้รับคำแนะนำให้หาเนื้อความที่สนับสนุนความคิดของตนมาใช้ในการอภิปรายเรื่องกับสมาชิกในกลุ่ม นั่นคือขั้นตอนหนึ่งในการใช้อภิปัญญา คือขั้นตอนการตรวจสอบความคิดของตนในการอ่านนั่นเอง จะเห็นได้ว่าการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือไม่เพียงช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจะสามารถนำไปในการอ่านบทอ่านอื่นนอกห้องเรียนด้วยตนเองได้ในอนาคต

2.2.3 โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) การเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือนำโครงสร้างของเนื้อความมาใช้ในการอ่านอย่างชัดเจน โดยในระยะแรกจะเลือกเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative) ที่มีโครงสร้างของเนื้อความที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวมาเป็นแนวทางในการอ่านของนักเรียน การใช้แผนภูมิเรื่องทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านอย่างชัดเจนและเห็นภาพรวมของเรื่องทั้งหมดอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้นและเร็วขึ้น และจะเป็นแนวทางในการอ่านเรื่องในแนวอื่นต่อไป

2.3. กลวิธีในการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.1 โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure)

การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือใช้ได้กับบทอ่านทุกประเภท ทุกรูปแบบ ที่ครูเห็นว่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ซึ่งนักเรียนต้องสามารถนำความรู้จากบทอ่าน ไปใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษและในชีวิตประจำวัน ได้ต่อไป ในการสอนนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในตอนเริ่มต้นของการเรียนเรื่องที่เลือกมาให้อ่านไม่ควรยากเกินไปและต้องสามารถวิเคราะห์ได้ง่าย ไม่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เปียเจต์ (พรณี ช. เจนจิต. 2538 : 155 ; อ้างอิงจาก Piaget. n.d.) เกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ที่ว่านักเรียนจะเกิดความสนใจและเรียนรู้ได้ดีเมื่อสิ่งที่เรียนรู้มีความหมาย มีความยากง่ายปานกลางพอที่จะเกิดการรับรู้ตามประสบการณ์ที่แต่ละคนมีอยู่ และมีความแปลกใหม่พอที่จะกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ต่อเมื่อนักเรียนมีความชำนาญในการวิเคราะห์ และมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้นแล้ว ครูจึงเพิ่มระดับเรื่องที่อ่านให้ยากขึ้นและซับซ้อนขึ้น สำหรับการเริ่มต้นควรใช้เรื่องในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ เพราะเรื่องในแนวนี้มีโครงสร้างที่ง่ายต่อการวิเคราะห์และเนื้อหาในเรื่องน่าสนใจ ทำลายต่อการค้นหาคำตอบ ทำให้นักเรียนติดตามอ่านและ มีคติสอนใจ

ในการเรียนการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ ได้แบ่งโครงสร้างของเนื้อความในเรื่องเล่าเชิงจินตนาการให้มีความชัดเจน ง่ายต่อการวิเคราะห์ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ส่วน ดังนี้

1. บุคคลสำคัญ (Characters) ในเรื่องกล่าวถึงใครหรืออะไรเป็นสำคัญ
2. ฉาก (Setting) เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใดและเมื่อไร
3. ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้ง (Problem or Conflict) บุคคลสำคัญในเรื่องต้องแก้ไขปมปัญหาอะไร
4. เหตุการณ์สำคัญ (Main Events) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วนำไปสู่ปมปัญหาและการแก้ไข
5. ผลหรือการแก้ปมปัญหา (Story Outcome or Resolution) ปมปัญหาแก้ไขได้หรือไม่และอย่างไร

2.3.2 แผนภูมิเรื่อง (Story Map)

แผนภูมิเรื่อง หมายถึง แผนภูมิที่ใช้ในการเสนอโครงสร้างของเนื้อความ ซึ่งประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ในเรื่อง ได้แก่ บุคคลสำคัญ ฉาก ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้ง เหตุการณ์สำคัญ และผลหรือการแก้ปมปัญหา การเรียนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนจะใช้แผนภูมิเรื่องเป็นแนวทางในการอ่าน โดยการร่วมมือกันในกลุ่มเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านมาเติมลงในแผนภูมิเรื่อง การใช้แผนภูมิเรื่องก็เพื่อให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องราวทั้งหมด และความสัมพันธ์กันในแต่ละส่วนของเรื่องซึ่งจะเป็นแนวทางให้นักเรียนอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น รู้จุดมุ่งหมายในการอ่าน และเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้นและเร็วขึ้น

ตัวอย่างแผนภูมิเรื่อง (Story Map)

Story Map

Story Title : _____

Main Character(s)

Setting

Problem(s) or Conflict(s)

Major Events

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Story Outcome or Resolution

Group Members:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

2.3.3 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ผลการทดลองการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ พบว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีผลกับความเข้าใจในการอ่าน (Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 20-27) ในการสอนกลวิธีการอ่านให้นักเรียนโดยการให้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การให้อภิปรายร่วมกัน และการได้แลกเปลี่ยนความรู้กันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนทุกระดับความสามารถมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น

วิธีการที่ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น คือให้นักเรียนทำงานร่วมกันและเรียนรู้จากกันและกัน นักเรียนจะได้รับการสอนให้ช่วยเหลือกันทุกคนเพื่อให้การทำงานสำเร็จ ซึ่งนักเรียนจะได้รางวัลในการเรียน (คะแนน) ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม จากการศึกษางานเขียนบทความและงานวิจัย พบว่าการเรียนแบบร่วมมือส่งผลทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการอ่าน รวมทั้งบรรยากาศในการเรียน(วรพรรณ สิทธิเลิศ. 2537 ; Galton. 1996 ; Kinsella. 1996 ; Alexander & Stone. 1997) จึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาการเรียนแบบร่วมมือขึ้นมาหลายรูปแบบในปัจจุบัน (Eanes. 1995 ; Slavin. 1990) เพื่อตอบสนองความต้องการของทั้งครูผู้สอน และเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนในแต่ละทักษะได้จำเพาะเจาะจงยิ่งขึ้น

2.3.4 การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming)

นักเรียนจะได้ใช้วิธีการอ่านแบบคร่าวๆในการทำ ความเข้าใจกับบทอ่าน หลังจากอ่านเรื่องร่วมกับสมาชิกในกลุ่มแล้วเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เป็นขั้นตอนสำคัญในการฝึกอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดอภิปัญญา โดยนักเรียนจะได้คิดเกี่ยวกับตนเองว่าตนมีความสามารถในการอ่านเพียงใด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ และประการสุดท้ายจะได้เรียนรู้ว่าจะใช้วิธีการอ่านแบบใด เพื่อให้ตนมีความเข้าใจในการอ่านมากที่สุด ซึ่งการอ่านแบบคร่าวๆ เป็นทักษะการอ่านเร็วที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในปัจจุบัน เพราะช่วยประหยัดเวลาในการอ่านและช่วยให้เข้าใจเรื่องมากขึ้น (ดัดลี. 2538 : 12)

2.3.5 การอภิปราย (Discussion)

ขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่กลวิธีการเรียนโดยการอภิปราย ซึ่งเป็นการเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นอย่างมาก ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และความรู้จะคงทนมากกว่าการได้รับฟังการบรรยายจากครูแต่ฝ่ายเดียว (สุจิต เพียรชอบ. 2540 : 9) นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ดีที่สุดและได้ผลที่สุดวิธีหนึ่ง

2.4 การสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

2.4.1 การเตรียมการก่อนการสอน

2.4.1.1 การแบ่งกลุ่ม

ก่อนเริ่มการเรียนการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือครูต้องแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน (หรือ 3-5 คน ถ้าจำนวนนักเรียนในห้องไม่ลงตัว) ที่มีระดับความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ระดับความสามารถทางการอ่านสูงจำนวน 1 คน ปานกลางจำนวน 2 คน และต่ำจำนวน 1 คน โดยดูจากผลการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งงานของกลุ่มคือการอ่านและวิเคราะห์เรื่องที่ครูมอบหมายมาให้สำเร็จ

2.4.1.2 บทบาทของครูในชั้นเรียน

ในการเรียนแบบร่วมมือศูนย์กลางการเรียนจะอยู่ที่นักเรียน ครูไม่ใช่ผู้มีบทบาทที่สุดในชั้นเรียน แต่ยังคงเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ซึ่งประพนธ์ สุรัสวดี (2537 : 4) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในชั้นเรียน ดังนี้

1. ควบคุมดูแลการเรียนการสอน โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมแผนของแต่ละบทเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน
2. รวบรวมและเลือกกิจกรรม โดยครูต้องรู้จักเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพสังคมที่ครูรับผิดชอบอยู่
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม ครูไม่ใช่ผู้นำในชั้นแต่ลดบทบาทลงมาเป็นเพียงผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดให้นักเรียน
4. ให้ข้อมูล และแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาในชั้นเรียน
5. บอกบท โดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกโดยการพูดสื่อสาร
6. ประเมินผลการเรียน โดยคอยดูแล ฟังและแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียน
7. อำนวยความสะดวก บริการทุกด้านในการเรียน โดยให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญที่สุดในชั้นเรียน

ครูต้องรู้ว่าควรพูดและควรเงียบเมื่อใดเพื่อให้นักเรียนได้พูด ครูที่ดีควรใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่าใช้เวลาในการสอน ลดบทบาทของตนลงเพื่อให้นักเรียนมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมในการเรียนมากขึ้น ครูควรให้ความสำคัญกับสิ่งที่นักเรียนแสดงออกมากกว่าสิ่งที่ครูให้นักเรียนรับเข้าไป การสอนแบบนี้เน้นที่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ควบคู่กับความรู้สึกที่ว่านักเรียนทุกคนได้รับการเอาใจใส่อย่างทั่วถึงทำให้เกิดความมั่นใจกล้าคิดกล้าใช้ภาษาโดยไม่ต้องกังวลว่าจะอายเมื่อใช้ภาษาผิด เพราะครูจะคอยช่วยเหลือแก้ไขข้อผิดพลาดให้ โดยครูที่ดีจะไม่แสดงว่าตนรู้ทุกอย่าง ครูสามารถพูด "I don't know." แล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดและค้นหาคำตอบร่วมกันได้

2.4.1.3 บทบาทของนักเรียนในชั้นเรียน

ในฐานะสมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบเพราะในการเรียนแบบนี้ เนื่องจากผลการเรียนของตนจะส่งผลต่อคะแนนรวมของสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายมาให้สำเร็จทุกคน สมาชิกภายในกลุ่มสามารถช่วยเหลือและแนะนำสมาชิกอื่นได้

ในฐานะสมาชิกในห้องเรียน นักเรียนต้องรู้จักบทบาทของตนในฐานะสมาชิกในชั้นเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนหลายกลุ่ม ที่อาจมีความคิดเห็นหรือมีผลการวิเคราะห์บทอ่านที่ไม่ตรงกัน ต้องใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้ว่าเมื่อใดควรฟังหรือเมื่อใดควรพูดและที่สำคัญต้องรู้วิธีการพูดแสดงความคิดเห็นโดยอ้างอิงจากเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน แต่ต้องระวังหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้สึกของตนเป็นที่ตั้ง

2.4.2 ขั้นตอนการเรียนการสอน

หลังจากแบ่งกลุ่มอธิบายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคนที่มีทั้งต่อตนเองและต่อกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนทำการสอนครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักสิ่งสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ โครงสร้างของเนื้อความและการฝึกวิเคราะห์โครงสร้าง รวมทั้งอธิบายวิธีการหาคำตอบเพื่อเติมในแผนภูมิเรื่อง

การเรียนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ มีขั้นตอนการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 : การอ่านเรื่อง

นักเรียนในกลุ่มทุกคนอ่านเรื่องร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่าน ส่วนวิธีการอ่านเรื่องครูสามารถเลือกได้ว่าวิธีการอ่านแบบใดที่เหมาะสมกับนักเรียน เพราะแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีหลายระดับความสามารถ ซึ่งในขั้นนี้สามารถให้นักเรียนช่วยเหลือกันได้ โดยอาจใช้การอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Group) แบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) หรือครูอาจใช้วิธีการอ่านให้นักเรียนฟังก่อน แล้วจึงให้นักเรียนฝึกกันเองในกลุ่ม ซึ่งการจะใช้รูปแบบการอ่านแบบใดนั้นครูจะเป็นผู้พิจารณาโดยดูจากความสามารถของนักเรียน บทอ่านที่นำมาให้อ่าน และระยะเวลาที่จะใช้ในการเรียน และควรเป็นวิธีการที่แน่ใจได้ว่านักเรียนได้อ่านเรื่องทุกคน โดยให้อ่านในชั้นเรียนหรือเป็นการบ้านก็ได้ นักเรียนที่อ่านเก่งควรให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนในกลุ่มของตน ครูสังเกตการทำงานกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือและประเมินการทำงานกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการสอนขั้นที่ 1

ก่อนการอ่านครูควรสอนให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความ ที่ปรากฏในแผนภูมิเรื่องเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน และต้องสอนให้นักเรียนรู้จักหาเนื้อความในบทอ่านมาสนับสนุนความคิดของตน ในบทอ่านแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการกลวิธีหรือวิธีการอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องดีขึ้นและเข้าใจเรื่องง่ายขึ้นที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่การให้นักเรียนช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ในกลุ่มเพราะการที่สมาชิกเข้าใจเรื่องที่จะส่งผลต่อสมาชิกในกลุ่มทุกคน ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านร่วมกันว่านักเรียนทุกคนจะได้เรียนรู้จากกันและกัน นักเรียนเก่งต้องไม่เห็นว่าการมีคนอ่อนอยู่ในกลุ่มจะทำให้ตนเรียนช้าลง ต้องฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน รู้จักแบ่งปันและช่วยเหลือกัน รวมทั้งช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 2 : การอ่านในใจอย่างคร่าวๆ

หลังจากการอ่านเรื่องร่วมกันในกลุ่ม และก่อนที่จะทำการเติมคำตอบในแผนภูมิเรื่องครูให้นักเรียนได้อ่านเรื่องอย่างคร่าวๆตามลำพังอีกครั้งเพื่อทบทวนความเข้าใจเรื่อง ขั้นนี้นักเรียนจะได้ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตน โดยการอ่านเรื่องในใจแล้วตัดสินใจว่าจะตอบคำถามในแต่ละส่วนของแผนภูมิเรื่องอย่างไร จากนั้นจดบันทึกว่าเนื้อความส่วนใดในเรื่องที่สนับสนุนคำตอบของตน เพื่อจะได้นำมาใช้ในการอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการสอนขั้นที่ 2

ก่อนทำการอ่านเรื่องอย่างคร่าวๆ ครูควรสอนเทคนิคในการอ่านให้นักเรียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว และเพื่อให้สามารถหาคำตอบมาเติมในแผนภูมิเรื่องได้ นอกจากนี้ครูต้องสอนให้นักเรียนสามารถหาข้อความจากเรื่องที่อ่าน มาสนับสนุนคำตอบของตน หากนักเรียนไม่มีทักษะในการอ่านแบบนี้ นักเรียนอาจใช้เวลานานในการอ่านและอาจสับสนจนไม่สามารถหาคำตอบที่ต้องการได้ ซึ่งครูต้องสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจและมีทักษะในการอ่านอย่างคร่าวๆ ก่อนการอ่านจริง

ขั้นที่ 3 : การเติมคำตอบในแผนภูมิเรื่อง

ในขั้นนี้นักเรียนในกลุ่มทุกคนได้หาคำตอบที่ดีที่สุดมาแล้วในขั้นตอนที่ 2 จากนั้นช่วยกันวิเคราะห์และอภิปรายเรื่องเพื่อหาคำตอบที่เป็นเอกฉันท์ในแต่ละส่วนของเรื่อง ซึ่งการดำเนินการอภิปรายในขั้นนี้จะดำเนินการโดยหัวหน้าในแต่ละส่วน

การแบ่งหน้าที่หัวหน้างาน

- สมาชิกคนที่ 1 เป็นหัวหน้าในส่วน Main Character และ เหตุการณ์สำคัญลำดับที่ 1
- สมาชิกคนที่ 2 เป็นหัวหน้าในส่วน Setting และ เหตุการณ์สำคัญลำดับที่ 2
- สมาชิกคนที่ 3 เป็นหัวหน้าในส่วน Problem และ เหตุการณ์สำคัญลำดับที่ 3
- สมาชิกคนที่ 4 เป็นหัวหน้าในส่วน Story Outcome และ เหตุการณ์สำคัญลำดับที่ 4

หัวหน้าต้องเป็นผู้นำการอภิปรายในส่วนที่ตนเป็นหัวหน้า เป็นผู้บันทึกคำตอบของกลุ่มลงในแผนภูมิเรื่อง และเป็นผู้รายงานคำตอบของกลุ่มเมื่อครูให้รายงานคำตอบของกลุ่มต่อนักเรียนอื่นในชั้น เพื่อให้การทำงานกลุ่มสำเร็จลงด้วยดีไม่มีปัญหาในการทำงาน ครูต้องจะสอนให้นักเรียนรู้จักบทบาทของตนในการทำหน้าที่หัวหน้า

การทำหน้าที่หัวหน้า

ครูเตรียมบทพูด (Prompt Card) ให้หัวหน้าแต่ละคนได้ศึกษาและถือเป็นรูปแบบในการนำการอภิปราย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

- บอก หัวหน้าบอกคำตอบของตนและแสดงเนื้อความจากในเรื่องที่สนับสนุนคำตอบของตน
- ถาม หัวหน้าถามคำตอบของสมาชิก ซึ่งทุกคนต้องบอกที่มาของคำตอบจากในเรื่องที่อ่านด้วย

อภิปราย หัวหน้าต้องนำกลุ่มในการอภิปรายและหาคำตอบที่เป็นเอกฉันท์ หากในกลุ่มไม่สามารถหาคำตอบที่เหมือนกันได้หัวหน้ามีหน้าที่ในการชี้ขาด

บันทึก หัวหน้าบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในแผนภูมิเรื่อง

รายงาน หัวหน้ารายงานคำตอบของกลุ่มในส่วนที่ตนเป็นหัวหน้า

ตัวอย่างบทพูดในการอภิปราย (Prompt Card)

Main Character

Tell : I think the main character(s) is (are)_____.

Ask : Who do you think the main character(s) is (are)?
What is your evidence?

Discuss : Let's discuss the answers and decide on group's answer.

Record : I'm going to write _____ in the main character(s) section of the story map.

Report : Our group said the main character(s) was (were) _____.

(Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 11)

ข้อเสนอแนะในการสอนขั้นที่ 3

ครูต้องชี้ให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนร่วมกัน รวมทั้งความจริงที่ว่าทุกคนจะได้เรียนรู้จากกันและกัน ซึ่งการเรียนแบบนี้จะสนุกและท้าทายมากกว่าการเรียนจากครูคนเดียว แต่ทุกคนต้องรู้จักการทำงานร่วมกันในกลุ่ม (How to get along) โดยครูต้องให้คำแนะนำแก่นักเรียนใน การอภิปรายกลุ่ม ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการร่วมงานกลุ่ม

1. แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ
2. รอให้ถึงลำดับของตนก่อนจึงตอบหรือพูด
3. ให้สมาชิกในกลุ่มได้พูดทุกคน
4. ให้ความสนใจในขณะที่สมาชิกในกลุ่มกำลังแสดงความคิดเห็น
5. ให้ความร่วมมือในการอภิปราย

ครูให้นักเรียนฝึกวิธีการทำงานร่วมกันตามข้อเสนอแนะนี้ สำหรับนักเรียนที่มีหน้าที่ในการเป็นหัวหน้าในแต่ละส่วนตามแผนภูมิเรื่องที่มีบทพูดให้เป็นแนวทางแล้ว ต้องพยายามฝึกใช้ภาษาตามบทพูดนั้นเพื่อให้เกิดความชำนาญในการดำเนินการอภิปราย

ในการทำหน้าที่หัวหน้าในครั้งแรกๆ ควรให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านตำราได้ทำหน้าที่ในส่วนที่ง่ายต่อการวิเคราะห์ก่อน เช่น ในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 จนมีความเข้าใจในบทบาทและมีความชำนาญเพิ่มขึ้นแล้ว จึงเปลี่ยนให้ไปทำหน้าที่ในส่วนที่ยากและซับซ้อนขึ้นและจะมีการหมุนเวียนกันทำหน้าที่หัวหน้าทุกครั้งที่จบการเรียนรู้ในแต่ละบท เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการเป็นหัวหน้าครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 : การอภิปรายเรื่อง

ครูนำทั้งชั้นอภิปรายร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องในทุกส่วนของแผนภูมิเรื่อง จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้คิด เช่น คำตอบของตนถูกหรือไม่ มีอ้างอิงจากเนื้อหาในเรื่องหรือไม่ กลุ่มอื่นตอบแตกต่างจากกลุ่มของตนหรือไม่และทำไมจึงตอบเช่นนั้น ครูต้องนำการอภิปรายด้วยคำถามที่ท้าทายให้นักเรียนหาคำตอบ ซึ่งการอภิปรายในขั้นนี้เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้โดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือประสบความสำเร็จ นักเรียนจะได้ช่วยเหลือกันและทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านมากขึ้น จากการได้รับรู้ความคิดที่หลากหลายจากแต่ละกลุ่มนอกเหนือจากที่ได้รับจากการอภิปรายในกลุ่มของตน

ข้อเสนอแนะในการสอนขั้นที่ 4

ขั้นนี้ครูมีบทบาทสำคัญ เช่น ต้องตอบรับคำตอบของนักเรียนในทางบวก นักเรียนตอบอย่างไรต้องให้แสดงข้อความในเรื่องที่นำมาอ้างอิงด้วยเสมอ แม้ว่าจะเป็นคำตอบที่แตกต่างจากนักเรียนส่วนใหญ่ก็ตาม ครูต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบนี้จึงถูกและทำไมคำตอบนั้นจึงผิดหรือทำไมคำตอบนี้จึงดีกว่าคำตอบนั้น ซึ่งครูต้องเตรียมพร้อมอย่างดีก่อนทำการสอน การนำการอภิปรายต้องไม่ติดขัด ให้นักเรียนอภิปรายกันระหว่างกลุ่มอย่างเต็มที่ ซึ่งในช่วงนี้ครูต้องระวังไม่ให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่ม ซึ่งมีข้อปฏิบัติเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อลดความขัดแย้งในกลุ่ม

1. ครูให้สมาชิกแต่ละกลุ่มรายงานคำตอบ จากนั้นถามว่ามีกลุ่มใดมีคำตอบที่แตกต่างจากนี้
2. อภิปรายเกี่ยวกับคำตอบที่แตกต่างโดยยังไม่ตัดสินว่ากลุ่มใดถูกหรือผิด เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกสบายใจในการอภิปราย โดยครูต้องพยายามชี้ให้เห็นว่าการอภิปรายในช่วงนี้เป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้
3. สนับสนุนให้นักเรียนอภิปราย โดยใช้เนื้อหาจากเรื่องมาสนับสนุนความคิดให้หาคำตอบที่ดีที่สุด และครูสามารถให้ความช่วยเหลือได้เมื่อจำเป็น

4. ให้นักเรียนใช้คำว่า “คำตอบของเรา” (Our Group said...) ในการรายงานเพื่อให้
นักเรียนรู้สึกว่าการตอบของตนมาจากความร่วมมือของทุกคน

5. ทบทวนให้เห็นความสำคัญของโครงสร้างเนื้อความ และทุกคนควรนำไปใช้ในการ
การอภิปรายอย่างไร

6. อภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญโดยเรียงตามลำดับเหตุการณ์

ขั้นที่ 5 : ขั้นการถ่ายโอนความรู้ และการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำ

ขั้นนี้ให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาและทำแบบฝึกหัด

ข้อเสนอแนะในการสอนขั้นที่ 5

ครูควรให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัย
ได้มีวิธีการให้คะแนนจากการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัด ดังนี้

1. คะแนนกลุ่ม ได้จากการตอบคำถามในแผนภูมิเรื่องในกลุ่มการเรียนรู้
2. คะแนนเดี่ยว ได้จากการทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล

ตาราง 1 ตัวอย่างการให้คะแนน

กลุ่มที่ 1	คะแนนกลุ่ม (10)	คะแนนเดี่ยว (10)	คะแนนรวม (20)
สมาชิกคนที่ 1	9	9	18
สมาชิกคนที่ 2	9	8	17
สมาชิกคนที่ 3	9	7	16
สมาชิกคนที่ 4	9	9	18

ขั้นที่ 6 : การประเมินผล

1. ครูสังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียนแต่ละคน
2. การให้คะแนนไม่ให้จากการรายงานหรือการแสดงออก แต่ประเมินจากการทำงานและ
การทำแบบฝึกหัด ทั้งเป็นรายกลุ่มและเป็นรายบุคคลหลังจบการเรียนรู้แต่ละบท
3. ไม่ให้นักเรียนประเมินกันเองเพื่อตัดปัญหาการจับผิด การฟ้องและการขาดความสามัคคี
ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศทางลบในชั้นเรียนแบบความร่วมมือ

2.5 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการที่รวมกลวิธีการสอนหลายวิธีเข้าด้วยกัน ดังนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ การใช้แผนภูมิในการอ่าน งานวิจัยที่เกี่ยวกับอภิปัญญา ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมและ โครงสร้างของเนื้อความ เนื่องจากกลวิธีเหล่านี้ล้วนเป็นกลวิธีที่ใช้ในการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ ทั้งสิ้น

แมธส์, ฟุชส์ และ ฟุชส์ (Matches, Fushs & Fushs. 1997) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ โดยทำการอบรมครูผู้สอนให้ใช้การสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับนักเรียน หลังการทดลองทำการสอบถามความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ พบว่าทั้งครูและนักเรียนมีความพอใจกับวิธีการเรียนการสอนนี้ในระดับสูง เพราะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านมากขึ้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี

จอย และ จอย (Joy and Joy. 1996) ทำการทดลองกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียน โดยใช้แผนผังความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมกับเรื่องนักเรียนได้อ่านซึ่งเป็นเรื่องในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านและเขียนเพิ่มขึ้น และยังส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นทั้งระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู

แกลตัน (Galton. 1996) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านพื้นฐานครอบครัวและความแตกต่างในเชื้อชาติการัน วิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนเพิ่มขึ้น แต่ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ จึงจะเกิดผลดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง

อเล็กซานเดอร์ และ สโตน (Alexander & Stone. 1997) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้ในการทำงานกลุ่มในชั้นเรียนโดยแบ่งกลุ่มตามเพศ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ในการทำงานกลุ่มเป็นไปในทางบวก กล่าวคือ นักเรียนทุกคนตระหนักว่าความรับผิดชอบในกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญ แต่กับคำถามที่ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเพศใดมีความรับผิดชอบต่อกกลุ่มและมีความเป็นผู้นำมากกว่า พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งเป็นข้อคิดว่าไม่ควรนำเพศมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม

คาห์โยโน (Cahyono. 1996) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการสอนเขียนโดยใช้ Problem - Solution Frame เพื่อช่วยนักเรียนในการเขียนเรื่องแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนรู้สึกมีความท้าทายและสนุกกับการเรียนโดยวิธีการนี้

สลาบิน (Slavin. 1990 : 34.53) ทำการศึกษาผลที่ของการเรียนแบบร่วมมือในการเรียนการสอน พบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความเชื่อมโยง ประสิทธิภาพในการเรียนรู้กับกิจกรรมอื่นและกับเรื่องอื่นๆ ใช้เวลาในการเรียน ติดตามการเรียนและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

จอห์นสัน และคณะ (สมเดช บุญประจักษ์. 2540 : 58-59 อ้างอิงจาก ; Johnson & et al. 1981 : 47-62) ได้รวบรวมงานวิจัยจำนวน 122 เรื่อง ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนร่วมมือกันแบบแข่งขันและแบบเอกัตภาพ เพื่อทำการศึกษเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และผลงานของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากวิธีการสอนดังกล่าว พบว่า การเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนร่วมมือกันมีประสิทธิภาพมากกว่าการแข่งขันหรือแบบเอกัตภาพ

นอกจากนี้จอห์นสันและคณะยังได้ทำการศึกษางานวิจัยจำนวน 28 เรื่อง เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ผู้เรียนร่วมมือและแบบเป็นทีม (Cooperative or Team Learning) ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สรุปได้ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบงานวิจัยระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและแบบอื่นๆ จำนวนทั้งหมด 28 เรื่อง พบว่าการเรียนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าการเรียนแบบอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึง 27 เรื่อง
2. เมื่อนำเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการเรียนรู้ระดับท่องจำหรือคำนวณ ควรให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีระบบการให้รางวัลที่ชัดเจนสำหรับกลุ่ม
3. เมื่อนำการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการเรียนรู้ในระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ปัญหา การใช้วิจารณ์ญาณ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนที่เชื้อชาติต่างกันเกิดความเข้าใจกันมากขึ้น
5. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือเป็นไปด้วยดี
6. ในงานวิจัยบางเรื่อง พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเองให้นักเรียน
7. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ รายงานว่าชอบโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

อุษณีย์ วรรณจิณี (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจ และเจตคติในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิฑูรย์ ตั้งพงษ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2538 : 69) ศึกษาผลของการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) ซึ่งเป็นการเรียนแบบร่วมมือวิธีหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยทำการเปรียบเทียบกับคู่มือครูพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทธิรัตน์ ศรีเสถียร (2538 : 63) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกลยุทธ์ควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) โดยการสร้างผังโยงใยความหมาย และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของผู้อ่านกับบทอ่าน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกลยุทธ์ควบคุมการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริพรรณ กาจกำแหง (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงใยความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจและมีการระลึกได้สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรที่แยกนักเรียนที่เก่งออกจากนักเรียนที่อ่อนได้แก่ความรู้เดิม ประสบการณ์ตรง การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในครอบครัว การตั้งใจเชิงเครื่องมือ การเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อนอกห้องเรียน กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน นิสัยการเรียนรู้ เจตคติในการเรียน ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และ เวลาที่ใช้ในการเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ ดังนี้

ความสนใจ คือ ความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนั้นอาจจะมีเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือมีอยู่ตลอดไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละคน (Good. 1973 : 311) และสอดคล้องกับความคิดของ ศิริอร รัตนอุดม (2527 : 7) ที่กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกด้วยการเลือกหรือกระทำในสิ่งที่ชอบเป็นอาการความอยากรู้อยากเห็น อาการชอบกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาการสนุกสนานเพลิดเพลินในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรืออาจจะซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งนั้น

ดิวี่ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาอีก หลายท่าน เช่น เสียง ชูสกุล (2525 : 26) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความอยากรู้อยากเห็นอยากแสวงหาและเข้าร่วมกิจกรรม ความรู้สึกชอบ สภาพจิตใจของบุคคลที่ผูกพันจิตใจต่อสิ่งนั้น มีความสนุกสนานเพลิดเพลินใจในการกระทำและซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งนั้น

จากความหมายของความสนใจดังกล่าว สรุปได้ว่าความสนใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ความรู้สึกในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเห็นคุณค่า มีใจจดจ่อและมีความตั้งใจจริงที่จะกระทำสิ่งนั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการแสดงออกอันเนื่องมาจากความรู้สึกดังกล่าวข้างต้นด้วย

3.2 สาเหตุของความสนใจ

สรวง สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 92) กล่าวถึงสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. อาจจะเป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
2. อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อนหรือลัทธิเอาอย่าง
3. อาจมีสาเหตุมาจากผลประโยชน์
4. อาจมีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากเห็น
5. อาจมีสาเหตุจากเรื่องส่วนตัว

จรินทร์ สกุลถาวร (ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. 2538 : 44-45 ; อ้างอิงจาก จรินทร์ สกุลถาวร. ม.ป.ป. : 61 - 61) กล่าวว่าความสนใจเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

1. ความต้องการ เช่นอยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจเรียนเพื่อจะได้เข้าใจบทเรียน
2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมและสนใจ จะทำให้เกิดความสนใจตามไปด้วย
3. เกิดจากการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือชีวประวัติของนักประดิษฐ์ ก็จะทำให้เกิดความสนใจที่จะประดิษฐ์สิ่งต่างๆบ้าง
4. การศึกษาหรือการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ แม้ในตอนแรกจะไม่มี ความสนใจในสิ่งนั้น
5. ความแปลกประหลาด เมื่อพบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น

จรินทร์ สกุลถาวร กล่าวอีกว่าโดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อม หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นๆ เช่น การศึกษา การอบรม ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม
2. บุคลิกภาพของบุคคลได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัด และสุขภาพ

3.3 การสร้างความสนใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียนควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลายให้ความสนใจนักเรียน ให้การยอมรับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งกับตนเอง ลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น
2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพการเรียนให้กระตุ้นความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ลงโทษเมื่อทำการบ้านหรือทำการทดสอบไม่ได้
3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งความหวังที่ตรงกับความเป็นจริง คาดหวังความสำเร็จและมีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางบวก
4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน แม้การแข่งขันจะเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน แต่สภาพการณ์ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันอย่างมากมาย เพราะนักเรียนจะไม่มีการช่วยเหลือกันและกัน ซึ่งหาก เป็นเช่นนี้จะมีนักเรียนเพียง 2-3 คนเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ พยายามให้นักเรียนแข่งกับตนเองใช้การแข่งขันเพียงเพื่อความสนุกเท่านั้นมิใช่เพื่อเอาชนะ
5. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
6. กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ เพราะรู้สึกอยากเรียนด้วยตนเองไม่ใช่จากสิ่งล่อตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีความสนใจในสิ่งต่างๆ อยู่แล้ว ถ้าจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้เหมาะสมก็จะสามารถสร้างความสนใจซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้
7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจโดยใช้เครื่องล่อใจต่างๆ การเรียนโดยให้นักเรียนมีความสนใจด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญและพึงประสงค์ แต่บางครั้งหากครูพบว่าการเรียนน่าเบื่อ มีเพียงบางคนเท่านั้นที่สนใจ ครูต้องหาวิธีการกระตุ้นด้วยเครื่องล่อต่างๆ เช่น ใช้แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าหรือรางวัลวิธีที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนเป็นผู้ใช้เครื่องล่อด้วยตนเอง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 143) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจ ไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียนและสื่อการสอนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน
2. สำรวจความถนัดของนักเรียนเพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้นๆ
3. จัดสภาพการเรียนใหม่ให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วๆ และท้าทายความสามารถของนักเรียนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด ตลอดจนการนำสิ่งแปลกใหม่และทันสมัยมากล่าวถึงด้วย
4. การให้การเสริมแรง โดยพยายามให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้นๆ โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ

5. แจ้งผลการเรียนหรือการทำงาน เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าทุกระยะของตน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจที่จะทำงานนั้นๆต่อไป

สุโท เจริญสุข (2525 : 72) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ดังนี้

1. นำเอาเรื่องหรือสิ่งที่แปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้นักเรียนดู
2. ทำบทเรียนให้สนุก โดยการใช้อุปกรณ์การสอน และเทคนิควิธีหลายรูปแบบ
3. ทำบทเรียนให้กระจำ โดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย และเป็นรูปธรรม
4. ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ
5. จัดสิ่งแวดล้อมให้น่าสนใจ
6. มีการเสริมแรง

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจ

นิธิตา ตูบันเทิง (2525 : 42) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสนใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .04

มนัสวาท โพทะยะ (2531 : 85) ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุปราณี ศรีใสคำ (2531 : 137) ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อร่าม บุญมาไชย (2532 : 82) ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียน พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 84) ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เยี่ยมจิต บุรณโกคา (2533 : 112) ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สรีตา ชูดวงแก้ว (2536 : 126) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (2538 : 102) ทำการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจเพิ่มขึ้นหลังจากทำการทดลอง และมีความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จรัญ รัตนศิลา (2539 : บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 311 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง

เป็นแผนการสอนที่สอนโดยการการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้าง และหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กรมวิชาการ. 2539 : 25-33, 117-146) เพื่อดูจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative) ที่มีความยากง่าย จำนวนศัพท์ สำนวนและโครงสร้างของประโยคที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน มีความหมายที่ดีมีคติสอนใจ มีประโยชน์กับนักเรียน ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกเรื่องมาจากตำราหลายเล่ม และจากแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Internet)

3. ศึกษาและสร้างแผนการสอน โดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Matches, Fushs & Fushs. 1997 : 27- 37) ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการอ่านเรื่อง ให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันภายในกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แบบเพื่อนสอนเพื่อน หรือโดยครูเป็นผู้แนะนำถ้าบทอ่านนั้นยาก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านโดยการใช้แผนภูมิเรื่อง (Story Map) เป็นแนวทางในการอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน หลังจากอ่านเรื่องร่วมกันให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจอย่างคร่าวๆ (Skimming) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองโดยการอ่านในใจตามลำพังเพื่อหาคำตอบมาเติมลงในแผนภูมิเรื่อง และหาข้อความในเรื่องมาสนับสนุนคำตอบของตน

ขั้นที่ 3 ขั้นการวิเคราะห์เรื่อง นักเรียนแลกเปลี่ยนคำตอบของตนกับเพื่อนในกลุ่ม โดยการอภิปรายแล้วเติมคำตอบของกลุ่มในแผนภูมิเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นการอภิปราย ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานคำตอบของกลุ่มตนแล้วทำการอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียนเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องจากบทอ่าน ครูทำหน้าที่ดำเนินการอภิปราย

ขั้นที่ 5 ขั้นการถ่ายโอนความรู้และการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยการให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 6 ขั้นการวัดและประเมินผล ครูสังเกตจากการทำงานกลุ่ม ตรวจสอบแบบฝึกหัด และแจ้งผลการปฏิบัติงาน แก่ไขข้อผิดพลาดและอธิบายเพิ่มเติม

4. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.ดร.บังอร พานทอง อาจารย์ราตรี ไธแสง อาจารย์ประพิมพ์พรณวรพัฒน์ อาจารย์ อรรถนิส เบญจศิริรักษ์ ตรวจสอบโดยพิจารณาในเรื่องความชัดเจน ความเหมาะสมของเนื้อหาและความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปแก้ไขและปรับปรุง จากนั้นนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุง เพิ่มเติมก่อนนำไปใช้สอนกลุ่มทดลอง

1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม

เป็นแผนการสอนที่สอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กรมวิชาการ. 2539 : 25-33, 117-146) เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน ซึ่งในแผนการสอนกลุ่มควบคุมนี้ใช้เนื้อหาเดียวกันกับแผนการสอนกลุ่มทดลอง

3. ศึกษาและสร้างแผนการสอนตามคู่มือครู โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน ครูสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละชั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียนโดยการถามคำถามหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่ จากนั้นครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ บทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์โดยการใช้อุปกรณ์เช่นรูปภาพหรือบัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งครูกำหนดขึ้น

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยคำความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย่อและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

4. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.ดร.บังอร พานทอง อาจารย์ราตรี ไรแสง อาจารย์ประพิมพรรณวรพัฒน์ และอาจารย์ อรรถนิส เบ็ญจศิริรักษ์ ตรวจสอบโดยพิจารณาในเรื่องความชัดเจน ความเหมาะสมของเนื้อหา และความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปแก้ไขและปรับปรุง จากนั้นนำไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้สอนกลุ่มควบคุม

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างและเขียนแบบทดสอบ (วิญญา วิศาลาภรณ์ 2533 ; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 ; Mikulecky & Jeffries. 1986 ; Baudoin. 1996)

2. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบ

3. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้สร้างแผนการสอน จากนั้นผู้วิจัยสร้างข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ตามจุดประสงค์ที่ใช้ในการสอน

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผศ.ดร.บงอร พานทอง อาจารย์รัตติไรแสง อาจารย์ประพิมพ์พรรณ วรพัฒน์ อาจารย์อรณัส เบ็ญจศิริรักษ์ เพื่อตรวจคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อไปหาค่าตรรกษาคำนวณความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และตรรกษาคำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไปแก้ไข ปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยเทคนิค 27 % ของจุง เต ฟาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 131) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.26 -0.73 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.60 จำนวน 40 ข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยนำข้อสอบที่ได้ไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 124) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 171-185 ; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 : 1-8 ; Klausmeier, Sorensen & Ghatala. 1971 : 344)

2. สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่ถามความรู้สึกรับชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวกทั้งหมด จำนวน 40 ข้อ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รศ.ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล ผศ.ดร.บงอร พานทอง อาจารย์ทัศนาทองภักดี อาจารย์ทัศนีย์ บุศราทิจ ตรวจสอบเพื่อพิจารณาเรื่องการใช้ภาษาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5. นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เต ฟาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 131) แล้วทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.26-0.73 จำนวน 20 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบัค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 125-126) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.87

แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control-group pretest-posttest design (ชูศรี วงศ์รัตน์. 3537 : 359)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
$(R)_E$	T_{1E}	X	T_{2E}
$(R)_C$	T_{1C}	-	T_{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
T_1	แทน	การสอบก่อนทำการทดลอง
T_2	แทน	การสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ
-	แทน	การสอนตามคู่มือครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการสอน กลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

5. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบและแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 40)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 74)

$$\text{สูตร } S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$n-1$	แทน	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

5.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

5.2.1 ใช้ t-test for Independent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 162)

5.2.1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

5.2.1.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนของกลุ่มควบคุม
S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม

5.2.2. ใช้ t-test for Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 165)

5.2.2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

5.2.2.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t

D แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน T-distribution
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
S_D^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของ D
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	36	5.50	6.54	4.46**
กลุ่มควบคุม	36	3.05	4.22	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	36	7.66	24.34	3.25**
กลุ่มควบคุม	36	4.50	9.22	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	36	5.50	6.54	12.01**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มควบคุม	36	3.06	4.22	8.91**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 311 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้ กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนภูมิเรื่อง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอน มี 2 แผน ได้แก่

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ที่สอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน รวม 16 คาบ

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่สอนโดยวิธีการตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน รวม 16 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t-test for Independent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

2. ใช้ t-test for Dependent Samples ในการเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ในการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

1.1 การสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ นำกลวิธีที่ดีหลายประการมาใช้ในการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่

1.1.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านง่ายขึ้นจากประสบการณ์เดิม (Schema) ที่แต่ละคนมีอยู่และนำมาใช้ในการอ่านทำให้สามารถเข้าใจบทอ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2436 : 24 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ที่ว่าความคิดรวบยอดของผู้มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับบทอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น และจากงานวิจัยของ ดิกานต์ เพียร์ธัญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่าความรู้เดิมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้การอ่านเรื่องร่วมกันในกลุ่มโดยนักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นเด็กในวัยเดียวกันจึงสามารถสอนกันเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าครูเนื่องจากจะพูดภาษาเดียวกัน ส่วนครูจะมีวัยและ ประสบการณ์ที่แตกต่างจากนักเรียนจึงไม่สามารถอธิบายสิ่งต่างๆได้ดีเท่ากับนักเรียนที่พูดภาษาเดียวกันได้ (พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2538 : 150 ; อ้างอิงจาก Piaget. n.d.) การเรียนแบบกลุ่มย่อยยังช่วยทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเรียน และส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพาร์คเคอสัน และคณะ (Parkerson & et al. 1984 : 638-646) ที่พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนโดยผ่านทางสภาพแวดล้อม การได้เรียนในกลุ่มเพื่อนจะส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเรียนเป็นกลุ่มใหญ่เพราะไม่ต้องอายหากตอบผิด และมีรายงานการวิจัยที่พบว่า “ความอาย” (Shyness) เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลทางลบกับการเรียนภาษาที่สอง (Hamayan, Genesee & Tucker. 1977 : 225-241)

1.1.2 การใช้แผนภูมิเรื่อง (Story Map) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านเร็วขึ้นจากโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม นักเรียนจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีต้องมีสมาธิเข้าใจลักษณะหรือชนิดของข้อความ (Genre) อย่างดีก่อน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24 ; อ้างอิงจาก Chistie. 1987) การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือผู้วิจัยใช้บทอ่านในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative) ที่มีโครงสร้างของเนื้อความที่ชัดเจน ซึ่งแผนภูมิเรื่องแสดงให้เห็นภาพรวมและความสัมพันธ์ในแต่ละส่วนของโครงสร้างของเนื้อความ แผนภูมิเรื่องช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายและแนวทางในการอ่านอย่างชัดเจน จึงเป็นผลให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

1.1.3 การอ่านอย่างคร่าวๆ (Skimming) เป็นกลวิธีที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านที่สำคัญประการหนึ่ง ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้เร็ว เนื่องจากนักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำในบทอ่าน เพียงอ่านคำหรือประโยคที่สำคัญที่บอกให้รู้ใจความสำคัญเท่านั้น จึงทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น นอกจากนี้การอ่านแบบคร่าวๆยังเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกกระบวนการคิด และเป็นกลวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดอภิปัญญา (Metacognition) ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะจากการอ่านอย่างคร่าวๆ นักเรียนได้ค้นหาวិธีการอ่านที่เหมาะสมกับตน ที่จะช่วยให้ตนเข้าใจในการอ่าน รู้จักหาทางแก้ไขเมื่อมีปัญหาในการอ่าน สามารถพัฒนาและนำกลวิธีการอ่านไปใช้ต่อไปได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บรูเนอร์ (Bruner. 1966) ที่ว่าการเรียนไม่ใช่เพียงการสอนให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้เท่านั้น แต่ครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับความรู้ที่นำไปพัฒนาความรู้ใหม่ของตนด้วย จากการทดลองครั้งนี้ พบว่าในตอนต้นนักเรียนมีปัญหาในการอ่านอย่างคร่าวๆ เนื่องจากนักเรียนเคยชินกับการอ่านทุกคำในบทอ่าน และเมื่อไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์คำใดนักเรียนจะพยายามหาความหมายของคำศัพท์นั้น ทำให้ใช้เวลาในการอ่านมาก จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่าในตอนต้นการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกท้อแท้หากไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ทุกคำ เพราะคิดว่าจะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ แต่เมื่อได้รับการฝึกให้อ่านอย่างคร่าวๆ นักเรียนจะพบว่าไม่จำเป็นต้องอ่านหรือทราบความหมายของคำศัพท์ทุกคำก็สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฟลาวเวลล์ (พรณี ชูทัย เจริญจิต. 2538 : 369 ; อ้างอิงจาก Flawell. 1976) ที่ว่าอภิปัญญาจะเพิ่มขึ้นตามประสบการณ์จึงพบว่าหลังจากได้รับการฝึกอ่านอย่างคร่าวๆแล้ว นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านอภิปัญญาเพิ่มขึ้น นักเรียนใช้เวลาในการอ่านเรื่องน้อยลงแต่เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น

1.1.4 การอภิปราย (Discussion) เป็นกลวิธีที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นอย่างมาก การเรียนแบบอภิปรายส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน และจดจำรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้นานขึ้น เพราะนักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้มาใช้ในการอภิปราย และนักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง (สุจริต เพียรชอบ. 2540 : 9) แม้ว่าในตอนต้นของการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เนื่องจากไม่มั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษและรู้สึกอายหากตอบผิด แต่หลังจากผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นว่าการอภิปรายนี้เป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเป็นการฝึกใช้ภาษาอังกฤษ โดยครูจะคอยช่วยเหลือและแก้ไขหาก

นักเรียนตอบผิดและอธิบายเพิ่มเติมหากนักเรียนไม่เข้าใจ ต่อมาพบว่านักเรียนกล้าพูดและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น บรรยากาศในการเรียนเป็นไปอย่างท้าทายและสนุกสนาน

1.2 การเรียนการสอนโดยวิธีการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการที่ให้ความสำคัญกับความเข้าใจเนื้อหาโดยรวม (Whole) ของบทอ่านมากกว่าองค์ประกอบของภาษา เช่น คำศัพท์ หรือไวยากรณ์ จุดมุ่งหมายในการอ่านก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นลำดับแรก ส่วนองค์ประกอบของภาษาสามารถเรียนรู้ได้ง่ายกว่าภายหลังเมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้ว การเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องโดยรวมและเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการอ่าน โดยโครงสร้างของเนื้อความที่ปรากฏใน แผนภูมิเรื่อง (Story Map) จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมอย่างเป็นรูปธรรม ว่าตนเองกำลังค้นหาอะไรจากบทอ่าน การชี้แจงให้นักเรียนมุ่งเน้นที่ความเข้าใจในการอ่านเป็นสำคัญโดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งกลวิธีและกิจกรรมการเรียนต่างๆที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ จึงเป็นผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือมีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

2.1 การใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่เน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนนักเรียน มั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากนักเรียนในกลุ่มของตนทำให้สบายใจในการเรียน และมองเห็นว่าตนจะสามารถปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายจากครูจนประสบความสำเร็จได้ เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จยังเป็นการเพิ่มความกระตือรือร้นและก่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่ง ซีโก (Seagoe. 1978 : 25) สรุปว่า นักเรียนจะมีความสนใจในสิ่งใดนั้นเนื่องมาจากประสบการณ์ที่เคยประสบความสำเร็จ การให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้และแก้ปัญหาต่างๆด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น การได้ผจญภัยจากการอ่านเรื่อง การเชื่อมโยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ และการได้ทำกิจกรรมอย่างมีอิสระล้วนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสนใจทั้งสิ้น ซึ่งการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่นักเรียนในกลุ่มทดลองได้มีโอกาสดังกล่าวข้างต้นทุกประการ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีโอกาสได้รับประสบการณ์ดังกล่าวน้อยกว่า

2.2 ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยแจ้งผลการปฏิบัติงานให้นักเรียนทราบในทันทีและพบว่าส่งผลโดยตรงต่อความสนใจในการเรียน หลังการปฏิบัติงานหากแจ้งผลให้นักเรียนทราบโดยเร็วจะพบว่าหากนักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้ดีและได้รับคำชมเชยจากครู นักเรียนจะมีความมั่นใจและสนใจที่จะปฏิบัติงานอื่นต่อเนื่องทันที หากมีข้อผิดพลาดหลังจากการแก้ไขจนถูกต้องแล้ว นักเรียนจะสามารถจดจำข้อผิดพลาดนั้นได้ดี ทำให้มีความระมัดระวังในการปฏิบัติงานและมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นเพื่อจะช่วยให้ตนสามารถปฏิบัติงานในครั้งต่อไปได้ดีขึ้น

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

3.1 วิธีการเรียนการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเน้นการเรียนแบบร่วมมือ และกระบวนการคิดเพื่อความเข้าใจ โดยนักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกันในการอ่านและการทำความเข้าใจกับบทอ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมที่แต่ละคนมีอยู่ การเรียนแบบกลุ่มส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อกลุ่ม มีความกระตือรือร้นในการเรียน พยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน และตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมทั้งที่เป็นงานกลุ่มและงานเดี่ยว นอกจากนี้ยังพบว่า การเรียนแบบความร่วมมือยังส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปด้วยดี ปราศจากความกดดัน เนื่องจากนักเรียนที่อ่อนมั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เก่งกว่า ส่วนนักเรียนที่เก่งจะได้รับความภาคภูมิใจและการยอมรับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ พอลลาร์ด (Pollard, 1996 : 98) ที่ว่า บรรยากาศในการเรียน สภาพอารมณ์ที่ดี และการยอมรับตนเอง ส่งผลในทางบวกกับความสามารถในการเรียน จึงพบว่าหลังการทดลองนักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพิ่มขึ้น

3.2 กิจกรรมการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือเน้นการฝึกทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านเร็ว เช่น การใช้แผนภูมิเรื่อง การเข้าใจความสำคัญของโครงสร้างของเนื้อความ และการอ่านอย่างคร่าวๆ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้จนขึ้นยั้งส่งผลให้นักเรียนทำ ความเข้าใจกับบทอ่านได้ดีขึ้นตามลำดับ

3.3 บทอ่านที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นบทอ่านในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการที่น่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เป็นเรื่องที่ท้าทายให้หาคำตอบ มีโครงสร้างของเนื้อความที่ชัดเจน มีภาพประกอบที่สวยงามและสื่อความหมายโดยรวมของบทอ่าน ทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่าน ซึ่งความสนใจจะส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความพยายามที่กระทำกิจกรรมนั้น จึงเป็นเหตุให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป มีภาพประกอบที่สวยงามและสื่อความหมายโดยรวมของบทอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่าน และมีความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจกับบทอ่าน แม้ว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรม และมีประสบการณ์ในการอ่านด้วยตนเองน้อยกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง แต่ความสนใจในการอ่านส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและ

พยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน จึงส่งผลให้ภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีพัฒนาการทางการอ่านสูงขึ้นเช่นเดียวนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1.1 การแบ่งกลุ่ม ควรให้แต่ละกลุ่มมีความสามารถในการอ่านใกล้เคียงกัน และนักเรียนในกลุ่มต้องสามารถร่วมงานกันได้ด้วยดี ทั้งนี้เพื่อลดความกดดันและทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

1.2 การเลือกบทอ่าน ควรเป็นเรื่องที่สนุกสนานต้นตำหรับให้หาคำตอบ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และควรมีภาพประกอบที่น่าสนใจและสวยงาม ในตอนเริ่มต้นควรเลือกรื่องสั้นๆ และมีโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ที่ชัดเจน วิเคราะห์ง่าย เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการอ่านเรื่องอื่นต่อไป

1.3 บทบาทของครู ควรเป็นผู้คอยดูแลและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม แก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานหรือการใช้ภาษาของนักเรียน ให้กำลังใจและชมเชยการปฏิบัติงาน ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการเรียน คลายความตึงเครียดโดยการยิ้มแย้มแจ่มใสและต้อง ทำให้นักเรียนเข้าใจว่านักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครู

1.4 การวัดและประเมินผล เมื่อมีการปฏิบัติกิจกรรมหรือการทำแบบฝึกหัด ควรแจ้งให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานทันที พร้อมคำแนะนำและการแก้ไขข้อผิดพลาด รวมทั้งการอธิบายเพิ่มเติมหากนักเรียนยังมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ จากการทดลองพบว่า การแจ้งผลการปฏิบัติทันทีส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนและปฏิบัติกิจกรรมต่อไปมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยในการเรียนการสอนอ่านภาษาอื่นๆ เช่นภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน

2.2 ควรทำการศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ ที่อาจเป็นผลมาจากการเรียนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ เช่น เจตคติ ความร่วมมือ บรรยากาศในชั้นเรียน ความรับผิดชอบ

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยกับผู้เรียนในระดับอื่นๆ เช่น ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย โดยการศึกษาเลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 3539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา ศรีภักทวิทย์. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2530). "วิธีอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟัง," การสร้างสังคมการอ่านและการใช้สารสนเทศ (Towards Reading and Information Society). กรุงเทพฯ : เอกสารวิชาการสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- จรัญ รัตนศิลา. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อ การสอนแบบบูรณาการและวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดัลลี, เจฟรี่ เอ. (2538). เคล็ดลับวิธีการอ่านดี อ่านเร็ว. ครองแผน ชัยชนะสาร แปลและเรียบเรียง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ยูโรป้า เพลส.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2537). การอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- นิธินา ตูจินดา. (2525). ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิศากร พ่วงมหา. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reading) ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ก.ศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ไนซ์บิตต์, จอห์น และ อเบอร์ดีน, แพทริเซีย. (2538). อภิมหาแนวโน้มโลก. = Megatrends 2000. สันติ ตั้งรพีพากร แปลและเรียบเรียง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.

- เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเริกา (Erica) และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บงกช สัปพันธ์. (2529). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บราวน์ เอช. ดักลาส. (2536). เคล็ดลับในการเรียนภาษา = A Practice Guide to Language Learning). กนิษฐา วณีเกียรติ แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- ประนอม สุรัสวดี. (2537). มนุษยสัมพันธ์กับการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พรีน.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พูลทรัพย์ นาคนาคา. (2539). การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มนัสสวาท โพทะยะ. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เยี่ยมจิต บุรณ์โกคา. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีอิงแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวรีย์ ประเสริฐภักดี. (2534 ตุลาคม). "การพัฒนาการอ่าน," วารสารการอ่าน. 6 (1).

- รัชนี้ หลักเหล็ก. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). "เทคนิคการวัดความสนใจ". 30 ปีการวัดผล มศว. : ความเกี่ยวพันทางจิต. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วรพรรณ สิทธิเลิศ. (2537). ผลของการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2538 กุมภาพันธ์). "การเรียนการสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC)," ศึกษาศาสตร์สาส์น. 20(1) ; 68-78.
- วิญญา วิศาลาภรณ์. (2533). การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- วิทยา เชียงกุล. (2539). ทำอย่างไรจึงอ่านเก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ปริชญา.
- วิฑูรย์ ตั้งพงษ์. (2536). ผลของการใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ของความหมายที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีรัตน์ กำเนิดบุญ. (2531). การศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มสัมพันธ์ทฤษฎีและการปฏิบัติ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิกานต์ เพียรธัญกรณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพรรณ กางกำแพง. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริอร รัตนอุดม. (2527). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การดูเรื่องประกอบการอ่าน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สวณ สุทธิเลิศอรุณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมเดช บุญประจักษ์. (2540). การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ด. (คณิตศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สรिता ชูดวงแก้ว. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เข็มขาวนิช. (2531). การอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- สุโท เจริญสุข. (2525). หลักจิตวิทยาและการพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ : แพร์พิตยา.
- สุจริต เพียรชอบ. (2540 พฤษภาคม-มิถุนายน). "ครูดี สอนดี ต้องมีวิธีการ," กองบริหารการการศึกษา. 8(67) : 7-17.
- สุทธิรัตน์ ศรีเสถียร. (2538). การเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการฝึกกลยุทธ์ควบคุมการเรียนรู้โดยการสร้างผังโยงใยความหมายและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของผู้อ่านกับบทอ่าน. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุปราณี ศรีไธสง. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบและความสนใจในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สัญญาณการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิน เลิศรัตนการ และคณะ. (2540). คู่มือภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : พี. เอส. พี.
- สมิตรา อังวัฒนากุล. (มกราคม-มีนาคม 2539). "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ," วารสารครุศาสตร์. 24(3) : 57-77.
- เสียง ชูสกุล. (2525). การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จากการเรียนเป็นกลุ่มเป็นรายบุคคล โดยใช้โมเดลและการเรียนตามแผนการสอน สสวท. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารประกอบการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- _____. (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อร่าม บุญมาไชย. (2532). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้และไม่ใช้สื่อประกอบบทเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร

อุษณีย์ วรรณจิตต์. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจความสนใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับการสอนตราคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร

Alexander, Melod W. & Stone, Sabrina F. (February 1997). "Student Perceptions of Teamwork in The Classroom : An Analysis by Gender," *Business Education Forum*. 51(3) : 7-10.

Baudoin, Margaret E. & et al. (1996). *Reader's Choice Book 1*. 3rd. ed. Singapore : STI Publisher PIE.

Biehler, Robert F. & Snowman, Jack. (1987). *Psychology Applied to Teaching*. 5th. Ed. Boston : Houghton Mifflin.

Blair, Timothy R., Turner, Edward C. & Schaidt, Barbara A. (1992). *A Practical Approach to Elementary Reading*. U.S.A. : Holt Rinchart and Winston.

Bruner, Jerome S. (1960). *The Process of Education*. New York : Vintage Books.

Bush, Timothy. (1998). *The Contest of the Sun and the North wind*. (Online). Available : [http : www.thekids.com/kids/stories/fables/sun/sun.html](http://www.thekids.com/kids/stories/fables/sun/sun.html).

_____. (1998). *The Dog in the Manger*. (Online). Available : [http : www.thekids.com/kids/stories/fables/dog/dog.html](http://www.thekids.com/kids/stories/fables/dog/dog.html)

_____. (1998). *The Three Fish*. (Online). Available : [http : www.thekids.com/kids/stories/fables/fish/fish.html](http://www.thekids.com/kids/stories/fables/fish/fish.html)

_____. (1998). *The Two Travels and the Bear*. (Online). Available : [http : www.thekids.com/kids/stories/fables/bear/bear.html](http://www.thekids.com/kids/stories/fables/bear/bear.html)

- Cahyono, Bambang Y. (1996). "Helping Students Write Narration: From Personal Experience to Fiction," *The Method of English Teaching*. 5(3) ; 48-49.
- Carbo, Mario. (1997 March). "Reading Style Time Twenty," *Education Leadership*. 38-42.
- Chamot, A. U. & O'Molly, Michael J. (1987 September). "The Cognitive Academic Language Learning Approach : A Bridge to the Mainstream," *TESOL Quarterly*. 21(2) : 227-249.
- Dechant, Emerald V. (1982). *Improving the Teaching of Reading*. 3rd. ed. Englewood Cliff : Prentice Hall.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Dubin, Fraida. (1982 July). "What Every EFL Teacher Should Know about Reading," *English Teaching Forum*. 20 : 14-16.
- Eanes, Robin. (1997). *Content Area Literacy*. U.S.A. : Delmar.
- Fillmer, H. Thompson, Lefeourt, Ann & Thompson, Nell C. (1984). *English*. Massachusetts : D.C. Heath and Company.
- Flood, James & Lapp, Diane. (1991). *Reading Comprehension Instruction*. New York : Macmillan. ✕
- Folse, Keith S. (1996). *Beginning Reading Practices*. Michigan : The University of Michigan Press.
- Galton, Maurice. (1996). "Meeting the Challenge of Diversity through Cooperative Learning," *Asia Pacific Journal of Education*. 16(2) : 29-39.
- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd. ed. New York : McGraw-Hill.
- Hamayan, Else, Genesses, Fred & Tucker, G.R. (1997 December). "Affective Factors and Language Exposure in Second Language Learning," *Language Learning*. 27: 225-241

- Joy, Manci & joy, Anita. (1996 March). "The Effects of Graphic Organizers on the Transactional Writing of Third Grader," *Dissertation Abstracts International*. 56(9) : 3520-A - 3521-A.
- Kinsella, Kate. (1996 Autumn). "Designing Group Work that Supports and Enhances Diverse Classroom Work Styles," *TESOL Journal*. 6(1) ; 24-30.
- Klausmeier, Herbert J., Sorensen, Juanita S. & Ghatala, Elizabeth. (1971). "Individual Guided Motivation Developing Self Direction and Prosocial Behaviors," *Elementary School Journal*. 71(6) : 344.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd. ed. New York : Harp and Row.
- Matches, Patricia G., Fush, Douglas & Fush, Lynn S. (1997 January-February). " Cooperative Story Mapping," *Remedial and Special Education*. 18(1) ; 20-27.
- Mikulecky, Beatrice S. & Jeffries, Linda. (1986). *Reading Power*. 2nd ed. U.S.A : Addison-Wesley.
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A. : The Center for Applied Research in Education.
- Parkerson, J. A. & et al. (1984 August). "Exploring Causal Model of Educational Achievement," *Journal of Educational Psychology*. 76 : 638-646.
- Piaget, Jean. (1970). *Sience of Education and the Psychology of the child*. New Yok : Orion Press.
- Pollard, Andrew. (1996). *The Socail World of Children's Learning : Case Studies of Pupils from Four to Seven*. London : Cassell.
- Price, Planaria. (1997). *Open Sesame*. Michigan : The University of Michigan Press.
- Saowalak Ratanavich. & et al. (1992). *Teaching All Student to Read : The Concentrated Language Encounter Approach*. London : Open University.

Scruggs, Thomas E. & Mastropieri, Marago A. . (1985 October). "Using Content Maps to Increase Children's Comprehension of Disabled Readers through Semantic Mapping," *The Reading Teacher*. 38 : 22-29.

Sharp, Margery. (1996). *Walt Disney's Story a Day (Summer)*. Connecticut : Grolier Enterprises.

Slavin, Robert E. (1990). *Cooperative Learning Theory, Research and Practice*. Massachusetts : A Simon & Schuster.

_____. (1991 February). "Synthesis of Research on Cooperative Learning," *Education Leadership*. 71-72.

Smith, Frank. (1985). *Reading*. 2nd. Ed. Cambridge : Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
4. ตัวอย่างแผนการสอน

Part II

Read the sentence then choose which idea comes next.

6. Yesterday, there was a big snowstorm in Boston. Which idea comes next?
 - a. It was a warm, sunny day.
 - b. Only one inch of snow fell.
 - c. A lot of people went skiing.
 - d. It was cold, but the snow on the trees looked beautiful

7. There were many good shows on TV last night. The Smith family stayed home.
 - a. They turned off the TV and went to bed early.
 - b. They watched a play, music show, and the news.
 - c. The only interesting show was about traveling by bicycle.
 - d. Mr.Smith watched sports and Mrs.Smith watched the play.

8. The roads were covered with ice and were very dangerous today.
 - a. Sam was very cold
 - b. Sam enjoyed driving home.
 - c. Sam drove home very quickly.
 - d. Sam took a long time to drive home

9. Some plants grow in very dry places. These desert plants can live for a long time without _____.

a. air	b. water
c. leaves	d. sunlight

10. Sometimes children get sick because of problems at home. So doctor like to meet them with their _____.

a. friends	b. parents
c. teachers	d. patients

_____▽▽▽_____

Part III

Choose the best answers.

11. Plants grow faster in spring. The weather is usually warmer and the dayare longer. We should start a garden in the spring. Then plants will get more _____.

a. air	b. water
c. leaves	d. sunlight

12. Whales are the largest animals. But they eat very small fish and sea plants. So they must _____.
- a. eat a lot
 - b. go so far
 - c. drink a lot of water
 - d. take short time to eat
13. People used to learn news from the newspaper. But today many people do not read the paper. They like to learn news _____.
- a. in books
 - b. in movies
 - c. from friends
 - d. on televisions
14. Some people enjoy the winter. They like winter sports such as skiing. They enjoy ice and _____.
- a. sun
 - b. rain
 - c. snow
 - d. weather
15. In every country there is a different kind of money. If you go from Japan to the United States. Then you must change yen to _____.
- a. cash
 - b. dollar
 - c. money
 - d. airplanes
16. May showers bring June flowers. People say this because May is the time for planting flowers. It is usually a very _____ month.
- a. dry
 - b. hot
 - c. long
 - d. rainy
17. Curtains on the window can make a room color in summer. They let air come into the room but they _____.
- a. are light
 - b. are dark
 - c. stop the wind
 - d. keep out the sun
18. The easiest way to travel is to walk. You don't need anything special. All you need is _____.
- a. a car
 - b. to hurry
 - c. two feet
 - d. gasoline
19. You lose 60% of your body heat through your head. So on cold days you will feel warmer if you _____.
- a. wear a hat
 - b. wear gloves
 - c. cover your ears
 - d. put on your boots

Part IV

Read the dialogue and then choose the correct answers.

"Some warm water," *she* said, setting the lamp down, "and then we will get him upstairs." She disappeared in the shadows of the hall.

There was a patter feet on the stairway.

"What's the matter, Papa?" a child's voice asked. "Oh!"

"Go back to bed, Helen! Mr. Douglass, are you all right?" Gideon Pitts bent over his unexpected visitor anxiously. Douglass sat down and put his hand to his head. It came away sticky. He looked around him and knew he was safe.

"I'm fine, thank you!" he smiled.

"Lie quiet, Mr. Douglass. Your head is hurt. My wife's gone for warm water"

"You are very kind, sir." Douglass' head was clearing now. "I've been shot."

28. Who was Helen?
 - a. A visitor.
 - b. Gideon's wife.
 - c. Gideon's daughter.
 - d. The Story didn't tell about her.

29. Where did the dialogue take place?
 - a. In a bedroom.
 - b. In a kitchen
 - c. At upstairs
 - d. At downstairs

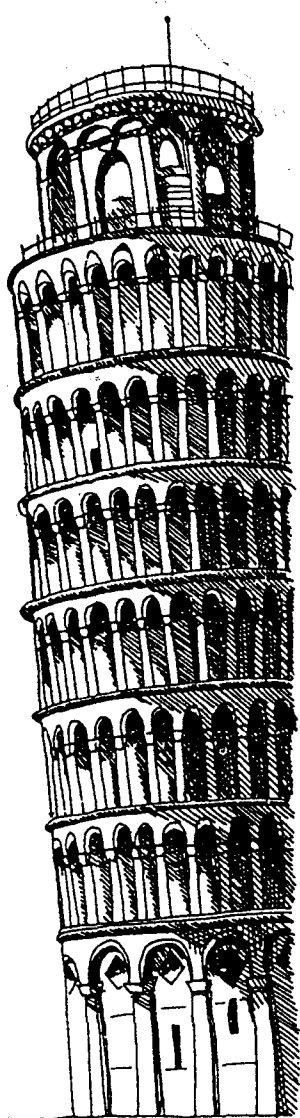
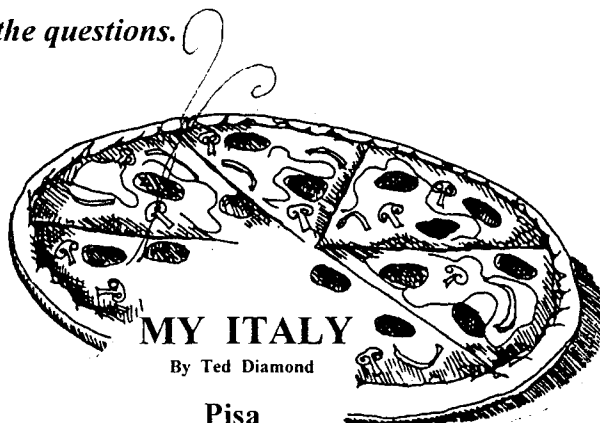
30. What has happened to Mr. Douglass?
 - a. He was cold.
 - b. He was sick.
 - c. He was shot.
 - d. He was thirsty.

31. Who is "she" in the first paragraph?
 - a. Helen
 - b. Gildeon
 - c. Gildeon's wife
 - d. Douglass' wife

32. What did Mr. Gildeon think about Mr. Douglass?
 - a. He didn't like him.
 - b. He was afraid of him.
 - c. He wanted him to go.
 - d. He was worried about him.

Part V

Read this passage and then answer the questions.

Pisa was one of the first cities I visited in Italy. This is one reason why it is one of my favorite Italian cities. But I was in love in Pisa, even before I saw it.

You see, I used to dream about it when I was a boy. I read about the famous building called Leaning Tower of Pisa. But when I read the word Pisa, I was thinking of pizza. I thought this tower was a place to buy pizza. It must be the best pizza in the world, I thought. If it is so famous it must really be delicious.

Many years later I finally saw the Leaning Tower. I knew then it was Pisa, and not pizza. But there was still something special about it for me. The tower got its name because it really does lean to one side. Some people want to try to fix it. They are afraid it may fall over and they do not like the way it looks.

I do not think it is a good idea to try to fix it. The tower probably will not fall down. It is 600 years old. Why should anything happen now? And, if you ask me I like the way it looks. I like the way it leans over the city. To me it is a very human kind of leaning. Nothing is perfect, it seems to say.

And who cares? Why do people want things to be perfect? Why should the tower stand up straight? Imperfect things must be more interesting. Let's take the tower in Pisa. Why is it so famous? There are many other older, more beautiful towers in Italy. But Pisa's tower is one of the most famous. People come from all over the world to see it.

I am one of those people. After my first visit, I returned many times. And every time, I liked it just as much. Pisa still makes me think of pizza. But that is not why I liked the city and its tower. They are special for me. In the same way that Italy is special.

Many Americans tell me that Italy has a lot of problems : the trains are never on time, the telephones do not always work, the streets are not always clean. Things are not perfect at all. "Why don't the Italians fix all them?" they asked. But this is what I like about Italy. It is old, imperfect and very human.

33. This passage is about _____.
a. Ted Diamond
b. Italy's problems
c. why Ted likes Pisa
d. how the Leaning Tower of the Pisa got its name
34. This passage was written by _____.
a. a writer
b. Ted Diamond
c. an Italian
d. Sam Diamond
35. This writer used to think Pisa _____.
a. was pizza
b. was in Spain
c. wasn't very famous
d. was the beautiful tower
36. The famous tower in Pisa _____.
a. will fall down
b. really does lean
c. really is straight
d. doesn't really lean
37. The Leaning Tower of Pisa is _____.
a. modern
b. 60 years old
c. 600 years old
d. falling down
38. This writer _____.
a. doesn't like towers
b. doesn't like Italian towers
c. likes the way the tower looks
d. likes Pisa because he likes pizza
39. This writer thinks the tower is interesting because _____.
a. it's old
b. it's perfect
c. it sells pizza
d. it's imperfect
40. Italy is special for the writer because _____.
a. it leans
b. it has Pisa
c. they don't fix anything there
d. it is old, imperfect and very human
- ◆ ◆ ◆

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 1 หน้า จำนวน 20 ข้อ
2. การตอบแบบสอบถามนี้ใช้สอบถามความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติจริงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียน
3. ให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด
4. วิธีการตอบ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ “มากที่สุด” “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” และ “น้อยที่สุด” ให้นักเรียนอ่านข้อความให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
I	นักเรียนเข้าห้องเรียนตรงเวลา		/			
II	นักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	/				
III	นักเรียนชอบให้ครูสอนเป็นภาษาอังกฤษ					/

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจฟังครูสอน					
2	นักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษทันทีที่ว่าง					
3	นักเรียนเข้าห้องเรียนตรงเวลา					
4	นักเรียนมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนพร้อม					
5	ถ้าทำงานผิดนักเรียนจะแก้ไขจนเรียบร้อย					
6	นักเรียนชอบอ่านป้ายคำสั่งหรือป้ายโฆษณาเป็นภาษาอังกฤษ					
7	นักเรียนต้องการให้มีการเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้าน					
8	นักเรียนชอบให้ครูสอนเป็นภาษาอังกฤษ					
9	นักเรียนจดบันทึกสิ่งที่ครูสอนหรืออธิบายอย่างครบถ้วน					
10	ก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนมักจะเตรียมอ่านบทเรียนล่วงหน้า					
11	นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนอยู่เสมอ					
12	นักเรียนต้องการทราบคำศัพท์ภาษาอังกฤษของสิ่งต่างๆอยู่เสมอ					
13	ในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษนักเรียนอยากให้ทุกคนในชั้นพูดภาษาอังกฤษ					
14	นักเรียนชอบเล่นเกมเกี่ยวกับการฝึกภาษาอังกฤษ					
15	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น					
16	เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจนักเรียนจะพยายามหาความหมายของคำนั้น					
17	นักเรียนอยากให้ถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร็วๆ					
18	นักเรียนทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
19	นักเรียนตอบคำถามของครูในขณะที่เรียนเสมอ					
20	เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจนักเรียนจะพยายามหาความหมายของคำนั้น					

Going to Pieces

Clarabella Cow had invited Goofy round to supper. She had also decided that it would be nice to give a present to Goofy after the meal. But although she went window shopping all day, she simply could not find what she was looking for.

"Oh dear," she sighed at the end of the day, "I've got sore feet with walking so far, and sore eyes with looking so hard!"

So after making herself a cup of tea, Clarabella decided to **make** a present herself. Finding an old shallow baking tray, Clarabella poured in some plaster of Paris. When the white plaster had set hard, Clarabella took it out of the tray and put it on her easel.

Then, with her oil paints, she began to pain a picture on the plaster. At first she couldn't decide what to paint, but after remembering the Mickey Mouse was Goofy's best pal, she drew a lovely picture of Mickey.

Next she found a nice red box in which to put the plaster picture, which was really quite fragile, and then sat down to await Goofy's arrival.

Goofy came, right on time, and brought Clarabella a lovely bow of chocolates. Once the meal was over, Clarabella went to fetch the homemade present. But poor Clarabella slipped as she lifted the red box, and dropped it. Goofy immediately picked it up for her. Then Clarabella sadly explained that it was his present.

With the delight smiled, Goofy opened his present, and Clarabella looked very unhappy indeed when she saw that the plaster had shattered into fifty pieces.

But Goofy was overjoyed. "A jigsaw puzzle! I love jigsaw, Clarabella!" he beamed. "I couldn't have wished for a nice present!"

The Ex-wife's Murder

"Who shot her?" cried Rogers as he rushed into the hospital three minutes after his ex-wife died from a bullet through her head.

"Just a minutes," Professor Fordney said. "I'd like to ask you a few questions... routine, you know. Although divorced for the past six months, you have been living in the same house with your ex-wife, have you not?"

"That's right."

"Had any trouble recently?"

"Well...yesterday when I told her I was going a business trip, she threatened suicide. In fact, I grabbed a bottle of iodine from her, as she was about to drink it. When I left last evening at seven, however, telling her I was spending the night with friends in Sewickley, she made no objections. Returning to town this afternoon," he continued, "I called my home and the maid answered."

"Just what did she say?"

"Oh, Mr. Roger, they took poor mistress to St. Anne's hospital about half an hour ago. Please hurry to her! She was crying so I couldn't get anything else out of her; then I hurried here. Where is she?"

"The nurse here will direct you," responded the Professor.

"A queer case this, Joe," said Inspector Kelley who had been listening to the conversation. "These moderns are a little too much for me! A man and woman living together after being divorced six months!"

"A queer case, indeed, Jim," sighed Fordney. "You'd better detain Rogers. If he didn't shoot her himself, I'm confident he knows who did."

A Fox and a Rooster

One day a sly and clever fox was feeling very hungry. He addressed a rooster in the following manner:

"Do you know that I am still recall how your father sang? Many people said he was an excellent singer. I was just wondering if possibly you can sing just as good as your father."

The rooster was flattered to hear that and prepared to sing. He closed his eyes and opened his mouth to begin singing. Immediately, the fox seized the rooster in his mouth and rushed away with his victim. When the people saw the poor rooster in the fox's jaws, they began to shout

"Quick! Look at that! The fox is stealing our rooster and running away with him."

Then to trick the fox, the rooster said:

"Good heavens! Can't you hear that? Don't you understand what they are saying? All the people are shouting that you are running away with their rooster. You should tell them quickly that I'm yours, I'm not theirs."

So the fox was tricked. He opened his mouth and said :

"He's not yours, He's mine."

The moment he opened his mouth to speak, the rooster jumped out of the fox's mouth and flew up into a tree.

The fox was furious, because he was still hungry and the rooster was safe out of reach. He could have eaten the rooster if only he hadn't been tricked into opening his mouth. **His own trap caught him.**

The Dog in the Manger

After working a long, hard day in the fields, an ox returned to the barn for the night. The farmer had given him hay that morning, and all afternoon he'd been thinking how tasty it would be.

But no sooner had he swung his head into the manger to eat than something small and furious was snapping in his face.

“Get out, get out, get out, get out! This minute! This instant! Giant, stupid brute!”

It was the pampered little dog that the farmer's daughter kept. It was jumping up and down in the hay, yapping and baring its sharp little teeth. The ox might well have laughed at the sight if he hadn't been quite so tired and hungry. As it was, he said gently:

“I'm sorry I disturbed you; I didn't see you lying there. I was only coming to get my dinner, which as it happens, you're standing on.”

“Mine,” said the dog.

“I beg your pardon?” said the ox.

“I got here before you. It's **my** manger now.”

The ox tried to be patient. “Come on now,” he said. “What use is a manger full of hay to you?”

The dog didn't answer. “Mine,” it repeated.

The ox sighed. It had been a very long day. “Come on, little dog. I want to eat. I don't go standing on your food, do I?”

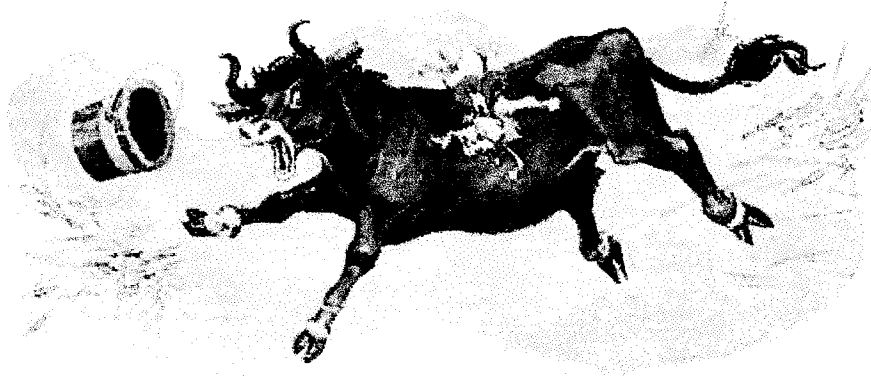
“Mine,” said the dog. “I was here first.”

“You were not here first,” snorted the ox. “I've been eating from that manger since before you were born.”

“You left it,” said the dog.

"I was **working**," said the ox. "Some of us around here have to, you know." And with that, he moved his head back towards the hay. The dog started jumping around again, but the ox was too tired and hungry to care.

"**Mine!**" the dog yapped. "Mine! Mine! Mine!" And whether by accident or not, the dog bit down on the ox's ear.

The ox bellowed and stamped in his stall. He kicked a bucket across the barn, and banged his horns against the manger. That, along with the dog's yapping, finally brought the farmer running.

By the time he got there, the hay was spoiled: broken and trampled all over the floor. The farmer tended to the ox's wounds, and took the barking dog away, saying:

"Only a wicked creature keeps what it can't use, and prevents others from enjoying."

But all the way back up the walk to the house, the dog kept saying...

"Mine."

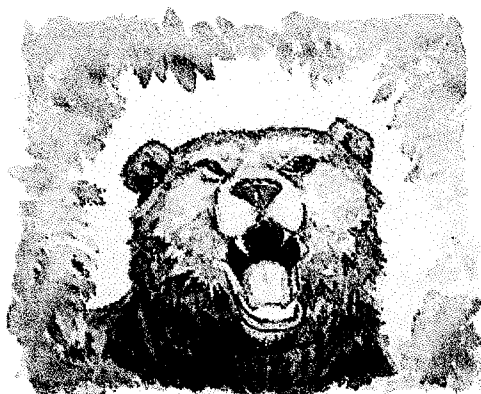
The Two Travelers and the Bear

Two men, traveling on foot, had met by accident at the edge of a dark forest. They agreed to make their journey together, believing that two people together would be safer in the woods than either would be by going it alone.

The first of the travelers, whose suggestion it had been, was a light, nimble fellow who knew all kinds of songs and funny stories. He was ready to laugh at anything, and he hardly turned his eyes anywhere without seeing something to make a joke of. Just walking along seemed to fill him with enthusiasm, and his stride was practically a hopping little dance.

The second was slower, but solid and strong. He looked neither to the right nor the left as he went, but kept on straight at a steady, determined pace. He could never remember jokes he'd heard, and wouldn't have been able to tell them if he had. He wasn't too bad a fiddle player, but he wasn't able to sing a note. Having neither a fiddle in his bag, nor any stories in his head, he was grateful to have a companion by, especially one so entertaining.

But they hadn't been walking for very long when a savage bear came charging out of a thicket. The first man broke off the joke he was telling, screamed, and headed for the trees. The bear turned after him, but the man was too quick. In three seconds flat, he was safely up, clinging to a delicate branch. The bear started up the tree after him, then turned instead to the second man.

The second man had met with bears before, and knew that running was not the thing to do. Fighting it alone would have been insane, so he dropped to the ground and held his breath, hoping that the bear would not attack.

The bear came up and walked around him, its huge paws crunching on the gravel path. It nudged the man with its powerful snout, trying to see if he would move. It sniffed his legs and sniffed at his feet. It sniffed at the bag he had dropped on the ground. It sniffed at his head with its nose at his head, so close to his ear that its whiskers tickled.

Finally it decided that he wasn't any threat and shuffled away again into the woods. The man didn't move for several minutes, but finally sat up and looked around. "You can come down now," he told his companion. "I think the bear has gone for good."

The first man came down feeling very sheepish, and the two of them started to walk again. After a while the first man started joking again, trying to win back the other's approval. "When the bear was whispering in your ear," he grinned. "Did it say something wonderful and wise?"

The second man looked him straight in the eye. "As a matter of fact, it did," he said. "It told me that a real friend does more than keep you entertained: a real friend stands by you in the face of trouble."

(Bush. 1998)

A Crane's Payment for a Man's Kindness

Once upon a time there was a man who lived in a small village. This man was very poor. His name was Jichun. He had a very simple life but he was very happy.

One beautiful day he was walking in the mountains. Suddenly he heard a sound. It was very sad sound. He found a crane that was caught in a trap. It couldn't get out. Jichun felt sorry for the bird, so he helped the crane. He got the crane out of the trap. The crane was hurt, so Jichun put some medicine on the crane's injury to make it better.

A few days later, a beautiful woman came to Jichun's door. "I'm so sorry to bother you," She said, "but I don't have any place to stay and it is very late."

When Jichun saw the woman, it was love at first sight. "You can stay here in my house," he answered. Jichun loved the woman so much that they got married. They were very happy together, but life was difficult for them because they didn't have any money.

One day the woman made some beautiful cloth for Jichun. She said, "This cloth will sell for a very high price. I have made this to help you."

Jichun took the cloth to the market to sell it. He was very surprised when he was able to get a lot of money for the cloth. He asked his wife to make some more cloth. At first, she was reluctant to do this. Then Jichun talked to her about this for a long time. "Please, please, please make some more cloth for me," he asked. Finally she agreed to do this for him. However, she said there was one very important special condition.

"I will make more cloth for you," said his wife, "but you must promise me one simple thing."

"Yes, anything," said Jichun.

"Whatever happens, you must never look at me while I am making the cloth. Never, do you understand this?" she asked. "Can you promise this?" Jichun quickly agreed. He was so happy that she was going to make more cloth, and her promise was such a simple one.

Everything was fine. Jichun was happy because his wife continued to make more cloth. He sold the cloth for a lot of money in the marketplace. Life was good.

Jichun wanted to see how his wife could make such beautiful cloth. He remembered his promise not to look at his when she was making the cloth. One day, however, Jichun could not stop himself. The door to the room where his wife was working opened a little. He walked to the door very quietly. He looked inside the room. He was so surprised.

He did not see his wife making the cloth. He was surprised because he saw the crane that he had helped several months before. The crane was making the beautiful cloth from its beautiful feathers.

The crane heard the door move. The crane saw Jichun. “I am the crane that you helped. When I was in trouble, you helped me. I wanted to pay you back for your kindness, so I made this beautiful cloth for you. However, now you know who I am, so I cannot stay here any longer.”

In the moment, the crane flew out the window. Jichun was in the room crying, “Please don’t leave. Please don’t go. I’m sorry.”

It was too late. The crane was already gone.

(Folse. 1996 : 26-27.)

The Contest of the Sun and the North Wind

The North Wind and the Sun were having an argument about which was the stronger.

"Don't get me wrong," the Sun would say. "I'm sure it's terrific fun to go scampering all over the place the way you do. People always envy someone who knows how to have fun, but I'm not sure that's a sign of strength."

"Well, it is fun, if you want to know," replied the Wind. "But what people envy is my power. All winter long their ships stay in harbor, knowing I'll knock them right over if they leave. The roofs of their houses, the trees in their yards...nothing is safe if I come blowing!"

"Well, that's a nice picture!" the Sun snapped back. "Everyone cowering in the basement! Is that your idea of how to be strong? Making life miserable doesn't take much: a lone mosquito in your room at night can manage that. But making life better, now that takes strength!"

"Making life better? Is that what you do?"

"Well, I don't like to boast," said the Sun. "But think about how much depends on me. Light and warmth and everything that grows. And it's not a question of just blazing up, but coming back for a while every day. Men can plant crops because they know that I will come. Day in, day out. Year after year, keeping to a schedule, being reliable...the strength that matters is strength of character."

"I don't call that strength of character," said the North Wind. "I call that being in a rut. But I can see we're not going to solve anything by talking. I suggest a contest."

"A contest?"

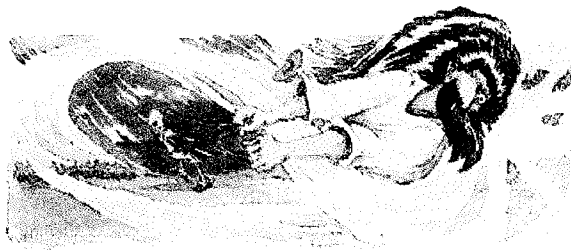
"Yes! Something with an outcome we can judge. That traveler there is wearing a cloak: whichever of us gets it off his shoulders will be declared the stronger."

The Sun looked down at the walking man. "You're on," he said.

The traveler had been enjoying his walk. He wore his cloak lightly around his shoulders, and might not have worn it at all if his wife had not insisted. "You never know what the weather is going to do," she had said. "I don't want you coming home sick."

He was thinking that she always worried for no reason when the North Wind hit him full in the face. The traveler's hat was taken right off, and he very nearly lost his balance. He felt the wind's fingers grabbing at his cloak, but he pulled the cloak tight around his shoulders. The harder and colder the North Wind blew, the closer the traveler held the cloak. Finally, with what sounded like a howl of defeat, the wind blew off across the hills.

"Well!" thought the traveler. "That was strange. It's been such a mild day 'til now."

The words were hardly out of his mouth before the Sun began shining brightly. At first the traveler was still a little chilled, and he left his cloak wrapped tightly around his shoulders. But as he walked, the Sun shone brighter, and he loosened his cloak in the fresh, warm air. Soon the Sun seemed downright hot, and the traveler decided to stop for lunch.

"No point in walking through the heat of the day," he said. "I'll continue when it's cooler." Stopping in the shade of a big plane tree, he swung the cloak from his shoulders and to the ground for a resting-place.

But the cloak had no sooner hit the ground than the sun faded and the day turned cool. The traveler bundled up again, and then continued on his way. The changing weather had given him a cold, and when he got home, he got scolded by his wife.

"There you have it," said the Sun to the North Wind. "Your puffing and blowing only made things worse, but my **persuasion** did the trick."

"That may be the moral you draw," replied the North Wind. "I'd say that you've proven something else as well: that it's not a good idea to get caught in the middle when two great powers have something to prove."

(Bush. 1998)

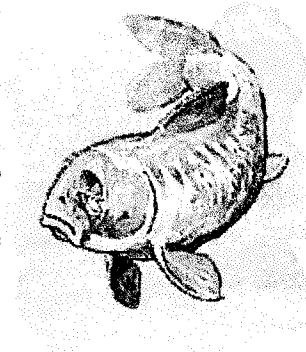
The Three Fish

Wise Fish, Clever Fish, and Stupid Fish lived in a pool at the bend of a river. Upstream and downstream, the water ran fast and rough, over rocks through narrow channels. At this place, though, the water was quiet, deep and spread out wide between sandy banks. It was the nicest spot on the whole river, and the fish were very pleased with themselves for having found it.

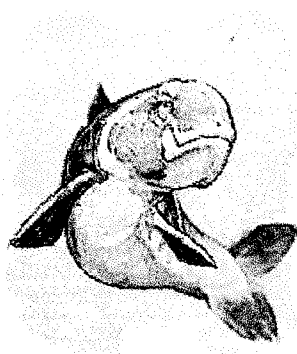
Sharing the pool had been Wise Fish's plan.

"It is too large an area for one fish to defend," he'd said. "And if too many fish came in, there wouldn't be enough food to go around. Now, none of us could keep control on his own. However, if all three of us work together, sharing food and defense, then we shall enjoy long and happy lives."

Clever Fish spoke up at once.

"Truly, truly, **truly** you are the wisest fish on the river," he said. "I'm completely bowled over at the power of this idea. I would never have thought of it myself, but now that you've said it, I can see it all clearly."

And he went on to rattle off, very quickly and with no apparent effort, a very complex plan for putting Wise Fish's idea into effect. He suggested a schedule of feeding times. He broke the day and night into watch patrols, explaining how to adjust for the shorter days of winter. He considered the different kinds of food and the different ways they could go about sharing them, and even had a "rough notion" (which took twenty-five minutes to explain) about resolving disputes among the three of them.

In short, he laid out everything so clearly, and in such detail, that even Wise Fish praised his cleverness, and the practicality of his approach. Stupid Fish hadn't understood half of it, but knew Clever Fish would repeat it to him slowly, when wise Fish wasn't around. For the moment, he said only: "This has given me a lot to think about. I think I'll go and take a nap".

For a long, long time, that's the way it was.

Then, one day, the three fish were swimming together when they saw a pair of fisherman looking down at them from above the surface of the water.

"O, ho-ho!" said one fisherman to the other. "Those three will make a dandy meal! You stay here and keep an eye on them; I'll unpack the nets."

No sooner had he heard those words, than Wise Fish saw the situation and understood it for what it was.

"It's hopeless!" he said. "Run for it!" And with a few powerful strokes of his tail, he disappeared around the bend. Once out of the pool, he knew, he'd be safe amid the rocks and rushing water.

"Hey!" said the fisherman who was watching. "One of them just took off!"

Clever Fish paused for a moment. Maybe he was too surprised. Maybe he was too afraid. Maybe, just **maybe** he didn't want to admit that his clever planning couldn't stop the fishermen. His head swarmed with strategies and tricks, with maneuvers, plots, and improvisations. By the time he realized that Wise Fish was right, the fishermen had draped a net over the entrance to the upstream channel.

"There's always the back door," Clever Fish said, and raced downstream to get away. But even as he swam, he saw another net drop before him, completely blocking his escape.

Clever and Stupid Fish swam in circles.

"I'm not worried," Stupid Fish said "You'll think of a plan. You always do. In the meantime, I think I'll take a nap."

"Nap!?" shrieked Clever Fish. "**Nap?! Are you out of your mind? We have to use our heads!**"

"You use yours for planning, I'll use mine for napping."

Clever Fish argued and coaxed and begged and cursed, but Stupid Fish was just too used to letting others do his thinking for him. He sank to the bottom in a deep sleep, relying on Clever Fish as he had always done.

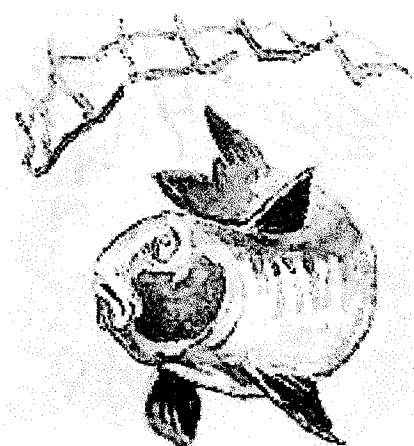
But Clever Fish relied on Wise Fish, and Wise Fish was gone. His mind raced this way and that, but without Wise Fish's words to guide them, all his thoughts spun hopelessly out of control. He sank down to the river bottom where Stupid Fish was sleeping, waiting for the net to fall on them both.

But no sooner did he hit bottom than a desperate plan sprang up in his mind. It wasn't a Wise Fish kind of idea, but the practical trick of someone Clever. He rolled to the surface with his fins in the air, not even moving his eyes or gills.

"Hey," said the first fisherman. "That one's dead. It's floating on the surface, and I'll bet it smells."

"Well, clear it out of there," said the other. "We don't need that fouling up the nets." So the first fisherman poked it with a stick and pushed it past the net at the downstream end of the pool. Clever Fish floated around the bend, and soon was safely out of sight.

By the time Stupid Fish woke up, the net had closed around him and his doom was sealed. The fishermen cooked him up then and there; all that fishing had made them hungry.

(Bush. 1998)

Experimental Group's Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayom Suksa 3/1

Time : 100 minutes

Area of Work : Cooperative Story Mapping

Content : Going to Pieces

Object : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. State the main ideas and the details of the story.
2. Interpret the story in their own words.
3. Discuss and state their own points of view about the story.
4. Use the story map in reading and writing.

Teaching Aids :

1. Reading passage "Going to Pieces"
2. Story Maps
3. Prompt Cards

Evaluation :

1. Observing the students' learning in the class.
2. Checking the story maps.
3. Checking the exercises.

Time	Teacher's Activity	Students' Activity	Notes
25	1 : Reading Text - Divide students into group of 4 - Allow the students to read the passage in group - Observe and advice students in reading	1 : Reading Text - Sit together in a group of 4 - Read the passage together - Help each other to read and understand the passage	
5	2 : Skimming - Ask Students to skim over the passage individually - Explain how to find their own answers for the Story Map - Observe and advice the students	2 : Skimming - Skim over the passage individually - Find the answers for the Story Map - Find the words or sentences in the text to support each answers	
20	3 : Filling a Story map - Allow the students to discuss for the group's answers in each part of the Story Map - Observe and advice the students	3 : Filling a story map - Discuss for the group's answer in each part of the Story Map - Fill the answers in each part of the Story Map	
30	4 : Discussion - Ask the questions about the passage - Allow students to report the groups' answers in the story map - Lead to discuss for the correct answer in whole class - Discuss about the meaning of the passage	4 : Discussion - Discuss for the correct answer in class - Discuss about the meaning of the text	
20	5. Exercises - Observe and advice the students	5. Exercises - Complete the exercises	

Story Map

Main Character(s)

Setting

Problem(s) or Conflict(s)

Major Events

1. _____.
2. _____.
3. _____.
4. _____.

Resolution or Story Outcome

Group Members:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Exercise

Going to Pieces

Choose the best answer in each item.

1. "She went window shopping" (line 4) means
 a. She went to buy a window b. She bought something at the window
 c. She looked for something to buy from the window

2. "I've got sore feet with walking so far, and sore eyes with looking so hard" (line 7) means
 a. She was sick. b. She went to see the doctor.
 c. She tried very hard to look for the good present.

3. Why did Clarabella paint Mickey Mouse in the plaster?
 a. Goofy likes him very much. b. Clarabella likes him very much.
 c. He is Goofy and Clarabella's good friend.

Write down the number in front of the sentences in order.

- _____ She painted the picture in the plaster.
 _____ She decided to make a present by herself.
 _____ She poured some plaster in a shallow tray.
 _____ She took the plaster off the tray after it set hard.

Writing

If you were Goofy :

1. What would you say if you received a broken present?

2. What present you will give to your friends in a special day? Why?

Control Group's Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayom Suksa 3/2

Time : 100 minutes

Area of Work : Teacher's manual

Content : Going to Pieces

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. Tell and write the meaning of the vocabulary.
2. Use the grammatical structure.
3. State the main ideas and the details of the story.
4. Interpret the story in their own words.
5. Discuss and state their own points of view about the story.

Teaching Aids :

1. Reading passage "Going to pieces"
2. Word cards : decide, easel, fragile, fetch, slip, explain, delight, shatter, puzzle

Evaluation :

1. Observing the students' learning in the class.
2. Checking the exercises.

Time	Teacher's Activity	Students' Activity	Notes
10	Step 1 - Talk about cartoons : Mickey Mouse, Goofy and Clarabelle cow to build up the students' attention - Ask and answer the questions about Cartoons : Micky mouse, Goofy and Clarabelle cow	Step 1 - Listen to the teacher, - Ask and answer the questions	
5	Step 2 - Establish the reading purposes	Step 2 - Listen to the teacher	
10	Step 3 - Review the Past simple Tense	Step 3 - Listen to the teacher, ask and answer the questions	
25	Step 4 - Present new vocabularies : decide, easel, fragile, fetch, slip, explain, delight, shatter, puzzle - Read the passage aloud and allow all students to repeat - Explain the meaning of the passage and structure	Step 4 - Listen to the teacher, repeat, ask-answer the questions - Listen to and repeat after the teacher - Listen to ask and answer the Questions	
10	Step 5 - Allow the students to read aloud together - Help the students to read and correct the students' reading mistakes - Ask the questions about the passage	Step 5 - Read the passage together - Reread and correct the mistakes - Answer the questions	
20	Step 6 - Divide the students in group of four and allow them to read the passage	Step 6 - Sit in group of 4 and read the passage again	

Time	Teacher's Activity	Students' Activity	Notes
10	- Allow the students to read the passage alone and do the exercise Step 7 - Check the students' exercise, correct their mistakes and explain again about the passage to help students understand more	- Read the passage alone and do the exercises Step 7 - Listen to the teacher and correct their mistakes	
10	Step 8 - Evaluate by asking the questions, observing the students learning and doing the exercises	Step 8 - Listen to the teacher and answer the questions	
10	Step 9 - Allow the students to write down the new vocabularies in their notebooks and do more exercise	Step 9 - Write down the new vocabularies in notebooks and do the exercises	

Exercise

Going to Pieces

True or False

- _____ 1. Clarabella gave Goofy a present because it was his birthday.
- _____ 2. Clarabella was very tired after she has gone window-shopping.
- _____ 3. Clarabella gave Goofy a present but Goofy didn't give her anything.
- _____ 4. Fragile thing is very easy to break.
- _____ 5. Goofy likes the broken present.

Choose the best answer.

1. "She went window shopping" (line 4) means _____.
 a. She went to buy a window b. She bought something at the window
 c. She looked for something to buy at the window
2. "I've got sore feet with walking so far, and sore eyes with looking so hard." (line 7) means
 _____.
 a. She was sick. b. She wanted to see a doctor.
 c. She tried very hard to look for the good present.
3. Why did Clarabella painted Mickey mouse in the plaster?
 a. Goofy likes him very much. B. Clarabella likes him very much.
 c. He is Clarabella's good friend.

Write down the number in front of the sentences in order.

- She painted the picture in the plaster.
- She decided to make a present by herself.
- She poured some plaster in the shallow tray.
- She took some plaster off the tray after it set hard.

Writing

What will you give to your best friend in a special day? Why?

ข. ผลการทดลอง

1. คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 7 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)				กลุ่มควบคุม (C)			
	คะแนน สอบก่อน (T _{E1})	คะแนน สอบหลัง (T _{E2})	ผลต่าง คะแนน (D _E)	(D _E) ²	คะแนน สอบก่อน (T _{C1})	คะแนน สอบหลัง (T _{C2})	ผลต่าง คะแนน (D _C)	(D _C) ²
1	18	23	5	25	14	18	4	16
2	16	21	5	25	13	15	2	4
3	19	20	1	1	21	22	1	1
4	13	19	6	36	10	13	3	9
5	15	20	5	25	16	18	2	4
6	12	23	11	121	10	18	8	64
7	21	28	7	49	14	19	5	25
8	20	28	8	64	19	22	3	9
9	12	18	6	36	16	19	3	9
10	24	25	1	1	19	20	1	1
11	22	27	5	25	18	20	2	4
12	17	20	3	9	15	18	3	9
13	22	27	5	25	21	24	3	9
14	22	29	7	49	16	17	1	1
15	19	21	2	4	16	19	3	9
16	12	18	6	36	16	21	5	25
17	21	24	3	9	14	19	5	25
18	18	23	5	25	16	19	3	9
19	15	22	7	49	32	32	0	0
20	23	29	6	36	23	27	4	16
21	20	25	5	25	19	22	3	9
22	23	29	6	36	18	18	0	0
23	16	19	3	9	22	22	0	0
24	18	26	8	64	13	17	4	16
25	11	18	7	49	11	19	8	64

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)				กลุ่มควบคุม (C)			
	คะแนน สอบก่อน (T_{E1})	คะแนน สอบหลัง (T_{E2})	ผลต่าง คะแนน (D_E)	$(D_E)^2$	คะแนน สอบก่อน (T_{C1})	คะแนน สอบหลัง (T_{C2})	ผลต่าง คะแนน (D_C)	$(D_C)^2$
26	22	28	6	36	14	15	1	1
27	16	19	3	9	14	20	6	6
28	12	18	6	36	11	14	3	9
29	18	20	2	4	14	15	1	1
30	13	19	6	36	16	23	7	49
31	17	25	8	64	16	20	4	16
32	11	17	6	36	16	18	2	4
33	28	32	4	16	17	19	2	4
34	9	21	12	144	23	24	1	1
35	16	18	2	4	19	23	4	16
36	15	25	10	100	18	21	3	9
	$\Sigma D_E = 198$ $\Sigma D_E^2 = 1318$ $(\Sigma D_E)^2 = 39204$ $\bar{D}_E = 5.5$ $S_E^2 = 6.54$				$\Sigma D_C = 110$ $\Sigma D_C^2 = 484$ $(\Sigma D_C)^2 = 12100$ $\bar{D}_C = 3.05$ $S_C^2 = 4.22$			

ตาราง 8 คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)				กลุ่มควบคุม (C)			
	คะแนน สอบก่อน (T_{E1})	คะแนน สอบหลัง (T_{E2})	ผลต่าง คะแนน (D_E)	(D_E) ²	คะแนน สอบก่อน (T_{C1})	คะแนน สอบหลัง (T_{C2})	ผลต่าง คะแนน (D_C)	(D_C) ²
1	62	75	13	169	51	65	14	196
2	42	60	18	324	43	44	1	1
3	53	61	8	64	56	60	4	16
4	63	64	1	1	57	64	7	49
5	69	79	10	100	42	46	4	16
6	37	52	15	225	50	51	1	1
7	73	79	6	36	40	41	1	1
8	75	81	6	36	71	74	3	3
9	68	75	7	49	78	79	1	1
10	88	90	2	4	54	62	8	64
11	52	66	14	196	49	58	9	81
12	58	68	10	100	50	52	2	4
13	83	88	5	25	50	55	5	25
14	53	59	6	25	55	61	6	36
15	52	56	4	16	46	50	4	16
16	42	56	14	196	40	44	4	16
17	50	54	4	16	60	64	4	16
18	57	69	12	144	95	96	1	1
19	44	54	10	100	81	90	9	81
20	82	84	2	4	45	47	2	4
21	86	92	6	36	78	78	0	0
22	87	91	4	16	85	89	4	16
23	56	61	5	25	42	43	1	1
24	68	81	13	169	36	42	6	36
25	42	44	2	4	55	60	5	25

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)				กลุ่มควบคุม (C)			
	คะแนน สอบก่อน (T_{E1})	คะแนน สอบหลัง (T_{E2})	ผลต่าง คะแนน (D_E)	$(D_E)^2$	คะแนน สอบก่อน (T_{C1})	คะแนน สอบหลัง (T_{C2})	ผลต่าง คะแนน (D_C)	$(D_C)^2$
26	52	54	2	4	61	67	6	36
27	65	85	20	400	48	56	8	64
28	57	58	1	1	53	58	5	25
29	62	71	9	81	70	78	8	64
30	66	77	11	121	55	57	2	4
31	51	60	9	81	54	58	4	16
32	62	68	6	36	39	48	9	81
33	87	93	6	36	81	85	4	16
34	47	51	4	16	55	58	3	9
35	63	64	1	1	60	64	4	16
36	69	79	10	100	71	74	3	9
	$\Sigma D_E = 276$ $\Sigma D_E^2 = 2968$ $(\Sigma D_E)^2 = 76176$ $\bar{D}_E = 7.66$ $S_E^2 = 24.34$				$\Sigma D_C = 162$ $\Sigma D_C^2 = 1052$ $(\Sigma D_C)^2 = 26244$ $\bar{D}_C = 4.5$ $S_C^2 = 9.22$			

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$t = \frac{5.50 - 3.05}{\sqrt{\frac{(36 - 1)6.54 + (36 - 1)4.22}{36 + 36 - 2} \left\{ \frac{1}{36} + \frac{1}{36} \right\}}}$$

$$t = \frac{2.45}{\sqrt{\frac{376.6}{70} (0.056)}}$$

t คำนวณ = 4.46

t ตาราง = 2.66

1.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$t = \frac{7.66 - 4.50}{\sqrt{\frac{(36 - 1)24.34 + (36 - 1)9.22}{36 + 36 - 2} \left\{ \frac{1}{36} + \frac{1}{36} \right\}}}$$

$$t = \frac{3.16}{\sqrt{\frac{851.9 + 322.7}{70} (0.056)}}$$

t คำนวณ = 3.25

t ตาราง = 2.66

1.3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$t = \frac{198}{\sqrt{\frac{369(1318) - (198)^2}{36-1}}}$$

$$t = \frac{198}{\sqrt{\frac{47448 - 39204}{35}}}$$

t คำนวณ = 12.01

t ตาราง = 2.704

1.4 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$t = \frac{110}{\sqrt{\frac{36(484) - (110)^2}{36-1}}}$$

$$t = \frac{110}{\sqrt{\frac{17424 - 12100}{35}}}$$

t คำนวณ = 8.91

t ตาราง = 2.704

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางดาราวดี แदनราช
สถานที่เกิด	อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34/7 หมู่ 10 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2527	ป.กศ. สูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทนาฏศิลป์) วิทยาลัยครูมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2530	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร